

YENİ
EVREDE

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVRİME DOĞRU

TEKELCİ KAPİTALİZMİ YIKMAYA YÖNELEN DEVRİM

İşçiler, uluslararası sermayenin hareketinden, akışından sık olarak etkilenirler. Sermaye hareketlerine bağlı olarak bazı işkolları kapanırken, yeni iş kolları açılabilir. Sermayenin bir işkolundan çekilip başka işkollarına yönelmesi, emekçilerin durumunu derinden etkiliyor. Emegın durumunu, hareketini ve mücadelesini etkileyen başka bir gelişme, sanayinin yer değiştirmesidir. Sanayi zaman zaman bir yerden başka bir yere taşınabiliyor. Sanayinin taşınması, emekçilerin yaşamını doğrudan etkilediği gibi -işten çıkarılma gibi- proletaryanın mücadelesinin gelişimini de etkiler.

İşçilerin mücadelesi üzerine sığ laflar edenler ya da emekçilere teorik bakış açısı kazandıracak diye çeşitli kitaplardaki görüşlerin derlemeciliğini yapan ve bunu kendi görüşü diye göstermeye kalkanlar, bunun yerine emegın maddi koşullarını biraz ciddi bir biçimde inceleseler, çalışan sınıfa, bu sınıfın mücadelesine bir yararları dokunmuş olurdu.

İstanbul'un çevresindeki kentler, sanayi taşıma hareketinin birer örneğidir. İstanbul'da bulunan çok sayıdaki sanayi işletmesi yakın bölgelere götürüldü. Böylece bir sanayi kenti olan İstanbul, bu özelliğini çevre illerle birlikte paylaşmaya başladı. İstanbul'un büyük sanayi olarak yoğunluğu çepere doğru kaymış oldu. Büyük sanayinin azalmasına ve bir finans merkezi haline gelmesine karşın, İstanbul hala endüstri kenti özelliğini koruyor. Yine de eski düzeyinin altına inmiş durumda. Bu değişiklik, emegın hareketini ve mücadelesini çeşitli yönlerden ele almayı gerektirmektedir. 15-16 Haziran İşçi Ayaklanması'nın tekrarının maddi temelini zayıflatmıştır. Büyük işçi ayaklanması'nın kollarını oluşturan sanayi bölgeleri artık yok. 15-16 Haziran büyük sanayi, büyük işletme yoğunluklu oldu. Büyük İşçi Ayaklanması üzerinde duranlar, hareketin dayandığı maddi temeldeki bu değişimi göz önünde tutmak zorundadırlar. Büyük bir işçi ayaklanması çevre bölgelerle birlikte düşünülmeli. İstanbul böyle bir ayaklanmanın ilk başlatıcısı, merkezi ve son noktayı koyacak olandır. İstanbul'daki bir ayaklanma büyük sanayi işçileriyle sınırlı kalmayacak, irili ufaklı atölyeler ağıyla sarılı şehrin tüm emekçi semtlerini de kapsayacaktır. İstanbul ve çevresini kapsayan bir ayaklanma, hem proletaryanın damgasını taşıyacak, hem de geniş emekçi desteğine sahip olacaktır. Devrimin öznesi bu alanda yoğun olarak vardır.

Sınıf mücadelesinin verildiği maddi koşulları daha iyi anlamak, tablonun bütünlüğünü görmek için, bu koşullardaki değişimi irdelemeyi sürdürüelim. İstanbul'da atölye işçiliği, sa-

nayi sitelerinde çalışanlar, büro ve inşaat işçiliği, ev işçiliği, turizm sektöründe çalışan işçiler kentte çok büyük niceliğe ulaştığı gibi, aynı zamanda şehrin içinde çok yaygın olarak bulunuyorlar. İşsiz işçilerin sayısı hızla artan kitlesel işten çıkarmalarla birlikte büyük oranlara vardı. Küçük işyeri sermayenin çok elden çıkıp daha az elde merkezileşmesi, sermaye birikimi yasasına bağlı olarak ya da sermaye birikiminin tarihi eğilimine bağlı olarak iflase uğruyor, sahiplerinin bir kısmı işsizler ordusunun saflarına katılırken, diğerleri de ücretli emekçilerin arasına katılıyor.

Kapitalizm her türlü emeği, ücretli emeğe çevirme eğilimi taşır. Daha fazla insan etkinliğini meta üretimine dönüştürür. Atölyeleri çok geniş alanlara yayarak çok sayıda kitleyi proletarleştirerek, kendi denetimime sokmuştur. Bunun sonucu, sermaye daha fazla insanın yaşamına el koymuştur. Bu gelişmenin geldiği kaçınılmaz yer, toplumsal üretici güçlerinin burjuvazinin elinden kaçmasıdır. Onları toplumun kolektif denetimine alana dek bu kriz daha da şiddetlenir.

Sanayinin, fabrikaların, atölyelerin geniş alanlara yayılması işçilerin yaşamının her kentte kötüleşmesi, yoksulluğun genel olması, devrimci kitle hareketinin çok ya da az tüm kentlerde görülmesi, yığın eylemlerinin aynı anda birçok ilde örgütlenmesi, devrimci halk ayaklanmasının, devrimin koşullarının ne denli olgunlaştığının kesin olgularıdır bu koşullar devrimin gerçek koşullarıdır.

Devrim, sınıf çelişkilerinin keskinleşmesi ve şiddetlenmesidir. Sistem içi çelişkilerin derinleşmesi, burjuva düzenin krizini olgunlaştırmıştır. Emekçilerin yoksulluğunun boyutlanması, durumlarının çekilmez hale gelmesi baskıların, saldırıların yaygınlaşması devrimci krizi yaratan bir zemindir. Bu zemin Türkiye ve Kürdistan'da başkaldırıları sıklaştıracak denli güçlüdür.

Tekelci sermayenin, emekçi kitlelerinin büyüyen başkaldırılarını önlemek için sistematik olarak giriştiği devlet terörü ve katliamlar, buna başvuranlar için sonuç getirmediği gibi, egemenlerin gerici şiddeti, kitlelerin isyan ve ayaklanmalarını daha da körüklemiş ve güçlendirmiştir. Halk kitleleri, işçiler kendilerine karşı en şiddetli bir şekilde yürütülen saldırılara karşı savaşıyorlar dönüşüme uğradılar, yetkinleştiler ve devrimi başaracak bir politik olgunluk kazandılar. Örgütlü mücadele, deneyim, ataklık, cesaret ve bilinç düzeyi olarak büyük bir gelişme gösteren devrimci özne, devrime çok yönlü olarak hazırlanmıştır.

Hazırlıkların devrime dönüşmemesi için

küçük burjuva hareketlerin gösterdiği çabalar da sonuç vermiyor. Uzlaşma çabaları, devrimin zorunluluğunu ileriye ertelemeye yetmemiştir. Tüm uzlaşma, oyalama ve engellemelere karşın, yığınsal devrimci hareket, tekeli egemenliğin devrimci yıkılışına doğru ilerliyor.

Devrimin gerçek koşulları ne kadar olgunlaşmış olurlarsa olsun, ertelemeciler, bir ayaklanmanın önünde bazen iç koşulların yetersizliğini göstermişlerdi, bazen dış koşulların. Oysa ki devrimci bir ayaklanmaya kalkışan hiçbir halk desteksiz dayanışmasız, kendi başına kalmıyor. Ayağa kalkan ve savaşan her halk, dünya proletaryası ve halkları tarafından ateşli biçimde destekleniyor. Burjuvazi, uluslararası sermaye başkaldıran halkın ayaklanmasını ezmeye kalkıştığında, karşısında eyleme geçen dünya halklarını buluyor. Proletarya enternasyonalizminin bu güncel pratiği, bir ayaklanmaya girişildiğinde, tek başına kalacağı biçimindeki küçük burjuva argümanı da çürütmüş oluyor.

Devrimin ertelenmesi bir yana, yeni eylemlerle şiddetleniyor, güçleniyor ve genişliyor. Devrimci kitlelerin ortak mücadelesi ve eylemleri burjuvazinin yeniden yönetebilir duruma gelmesine izin vermiyor, tersine büyüyen çatışmalar, sistemin krizini derinleştiriyor, çatlaklarını genişletiyor, tepeden tırnağa sarsıyor. Egemenlerin bugünkü durumun genel bir ayaklanmaya yolaçması için, devrimin koşullarını yumuşatıp, büyük kapışmayı geleceğe ertelemek yerine, tersine tüm attığı adımlarla daha da öne çekiyor. Emekçilerin en önemli sorunlarının çözümü ivedi hale gelmiştir. Yaşamları gasp edilen yığınlar her alanda kurulu sosyal sisteme karşı başkaldırı içindeler. Başkaldırısı en ikna edici koşullar eşlik ediyor.

Burjuvazinin ideolojik aygıtları ne denli etkin olarak çalışırsa çalışsın, sonuç değişmez. Ezen ve sömürenlerle, ezilen ve sömürülenler arasındaki karşıtlık yumuşamıyor, sertleşiyor. Bu durumda burjuvazinin ideolojik argümantasyonları istenilen etkiyi yaratamaz, tersine tüm etkisini yitirir.

Tekelci kapitalist düzen çökerken, buna bağlı olarak, burjuvazinin kitlelerin üzerindeki ideolojik politik hegemonyası yıkılırken ve her yönden kriz içindeyken, buna karşın bir devrim, işçi sınıfı önderliğinde ve ideolojik politik hegemonyasında bir devrim kendini her gün biraz daha belirginleştiriyor. Burjuvazinin şu ya da bu güncel uygulamalarına karşı mücadeleyi aşarak, tekeli kapitalist düzeni yıkmaya yönelen bu devrimcin gelişmesini görmek gerekir.

C.DAĞLI

KITLELERİN LENİNİST TARZDA YÖNETİMİ

Tüm dünyada olduğu gibi bu topraklarda da devrimci kitle mücadelesinde, en reformist çevrenin bile inkar edemeyeceği bir patalama yaşanıyor. Devrime inançsızlığı uzmanlık haline getiren yayınlar bile “devrim günceldir” başlıkları kullanıyorsa, başka bir kanıt aramaya gerek yok, bu bir olgudur. Ve şimdi bu olguya, sonuçları bakımından çok kritik bir başka gelişme ekleniyor: Son aylarda leninistlerin eylem çağrılarında ciddi sayıda kalabalık bir kitlenin cevap vermesi, evet, devrimin kendi yolunda ilerlemesinin kaçınılmaz bir sonucudur. Bu da leninist çalışma tarzını, kitle içinde faaliyetten, kitlelerin yönetimine doğru genişletme zorunluluğunu doğuruyor.

Devrimin Genel Kitleleri

Yeni çalışma düzeyinin esaslarını belirlemeden önce, karşıımızdaki kitlenin genel özelliklerini bilmek gerekiyor. En kısa, en yalın tabiriyle bunlar, kırk yıllık devrimci mücadele ve iç savaşın şekillendirdiği devrimcin genel kitesidir. Ta Denizler’den bu yana devrimci hede ve söylemlere sempati duyanlar; zaman zaman şu ya da bu küçük burjuva devrimci çevreye destek verip umduğunu bulamayanlar; kanlı ve uzun iç savaşın acımasız sonuçlarına maruz kalıp öfkeyle dolu olanlar; öncekilerin ayak izlerini takip ederek mücadeleye yeni yeni insanlara varıncaya dek, emekçi sınıfların pek çok katmanı, çok farklı tarihi tecrübeye sahip olanları barındıran bir kitledir bu.

Biz bu kitleyi, en kapsamlı haliyle, 1 Mayıs’ta Taksim’de ve diğer alanlarda gördük. Sendikalar ve siyasi yapıların taşıdıklarından çok daha kalabalık bir kitleye sahiptiler. Devrimci heyecan ve coşku yönünden, oportünizme nal toplatıyorlardı. Bilinçleri de öyle. Yıllar boyu 1 Mayıs için Taksim’i beklemişlerdi ve başka bir alana gitmişlerdi. Bu da onların, gerçek devrimci hedeflerle sahtesini ayırmayı bilecek birikimde olduklarına işarettir.

Yanı sıra, harekete yeni yeni geçen, uzun yılların uykusundan birden bire uyanan büyük bir kitle daha var. Bunun en yaygın ve en iyi örneklerini işçi sınıfı safalarında görüyoruz. Yılların devrimci birikimini özümsemeye işçiler, HES protestolarıyla öne çıkan köylülerden çok daha hızlılar. En son, Antep işçilerinin Başpınar’da ayağa kalkan büyük kitlesi, daha ilk adımda komite ve konsey örgütlenmelerine giderek, çok ciddi bir örnek sundu. Olağanüstü hareketli bir kitle var karşıımızda. Bir yandan, onlarca yıllık iç savaşın ağır derslerini belleklerine kazımış olanlar; diğer yandan en arka sıralardan gelip en öne geçen en yeniler...

Bilinçli Kendiliğindenlik

Şu veya bu partinin öncülüğünde değil, kendi yolunda ilerleyen devrimcin genel kitleleri, klasik söylemlerle “kendiliğindenlik” ile damgalanamazlar. Çünkü bu kitleyi harekete geçiren, devrimin apaçık çarpışmaları, politik kutuplaşmalar ve üst üste binen sorunların keskinleştiği saflaşmalardır. Üstelik, devrimin genel kitesinin bu öncüsüz kendiliğinden hareketi, sadece (Kürdistan hariç) bu topraklara özgü değil. Son bir kaç yılda dünya çapında pek çok örneği görülen evrensel bir olgudur.

Tunus ve Mısır’da milyonlarca emekçinin, hiç bir örgütle kol kola girmeden alanları doldurularına şahit olmuştuk. Aynı milyonları, Yunanistan ve İspanya gibi çok daha köklü sendikal örgütsel politik iklimin yaşandığı ülkelerde de gördük. Oportünizmin, reformist perişanlığın, sınıf işbirliğine sürüklenen nice komünist partinin utanç veren enkazı üzerinde, bu çürümüş ve yozlaşmış öncülerin çağrılarını boşuna bekleyen milyonlarca emekçi, sokakları inat ve ısrarla, devrimci hedef ve şiarlarla doldurdu ve küresel ölçekte yaşanan o muazzam devrimci dalganın asıl yaratıcısı bunlar oldu. Evet: bir devrime giriş-

mek, bir ayaklanmaya kalkışmak için geniş kitlelerin sıkı sıkıya örgütlü olmalarına hiç de gerek duyulmadığını kanıtlayan gelişmeler bunlar, ama aynı zamanda örgütsüz kitlelerle başlayan ayaklanmanın tam bir zafere ulaşmasının mümkün olmadığını gösteren nice örnekler...

Tekrar etmekte fayda var: Karşıımızdaki kitle devrimin genel kitesidir ve çoğunluğu örgütsüz olsa bile, geçmişte bu tecrübeyi yaşamış, küçük burjuva oportünizminin umutsuzluğundan, ıvır zıvırı hedeflemesinden dolayı kendini bu çevrelerden koparmış olanlardır. Geçmişte bir dönem, cesaret ve cüretleriyle geçici bir süre parlayan, ama aynı hızla donuklaşan küçük burjuva devrimcilerine kitlel olarak destek vermişler, bu yapıların öncülüğünde zafere uzanacaklarını düşünmüşlerdi. İşte karşıımızdaki kitlenin belirgin özelliklerinden biridir bu. Yakın geçmişin hayal kırıklığını üzerlerinde taşıyorlar. Bu yüzden, ne kolay yoldan güven duyabilirler ne de kendi iradelerini kolay kolay örgütlü yapılara teslim ederler.

Leninist Şiarlara İlgi

Devrimin genel kitesini, daha önce olmadığı ölçüde, Leninist Parti’nin çağrılarında kulak vermesi; hem devrimci iklimin bu kitleyi çok daha ileri gitmeye zorlamasından dolayıdır, hem de küçük burjuva uzlaşmacı hareketleri çöküşüyle birlikte Leninist şiarların daha net duyulmasındadır.

Devrimin en yalın ve olaylar tarafından defalarca kanıtlanan gerçekçi programına, harekete geçen milyonların özlemlerini dile getiren en kapsamlı şiarlara sahip leninistler, elbette bu kitlenin ilgisini çekecekti. Çünkü daha ileri gitmeye tarih tarafından adeta zorlana bu kitlenin, varolan dağınlığı toparlayacak, istek ve özlemlerini politik şiarlar ile beraklaştıracak, toplumsal devrimin yüce ve derin amaçlarını en yalın ve herkesin an-

layabileceği basitlikte dile getirebilecek bir öncü arayışına girmekten başka çaresi yoktur.

Şimdi bütün leninistler apaçık bilmedir ki, devrimin genel kitlesinin spotları bizim üzerimizdedir. Zaman zaman çağrılarımıza cevap veriyorlar ama hepsine değil. Bizi izliyorlar, program ve sloganlarımızı kendilerine yakın buluyorlar fakat bu kitle, aynı zamanda, sözlerden daha önemli şeylerin olduğunu pekala biliyor. Şimdi bizim hiç bir zorluktan yılmayan direşkenliğimizi, sabır ve ısrarımızı, her bedeli ödemeye hazır üretimizi, örgütlenme ve kitleleri yönetmedeki ustalığımızı, zaferi sonuna kadar kovalayacak kararlılığımızı ölçüye vuruyorlar.

Leninist Parti için ilan edilmiş öncülükten, kabullenilmiş öncülüğe doğru en kritik adımları atma zamanı bu zamandır. Devrimin öncüleri ile devrimin genel kitlesi, daha öce örneği yaşanmamış biçimde, bir araya geliyor, aynı kavşakta buluşuyor. Önceki örneklerde devrimin genel kitlesi kendi iradesini politik öncüye teslim ediyordu -Kürdistan hala öyledir- ama şimdi bu konuda daha sakınımlılar. Bu durum kesinlikle gözönünde tutulmalıdır. Devrimin genel kitlesi, politik yapıların kendi başlarına belirledikleri gündemlerle hareket etmiyor; ama sınıflar savaşının belirginleşen kritik anlarında, yapılan çağrılara hemen cevap vermekte tereddüt göstermiyor.

Bu türden özellikler, devrimin genel kitlesinin en çok öne çıkan yanlarıdır. Bizzat pratik çalışma sahasında kitlelerle

yakın ilişkisi olanlar, çok daha kapsamlı özellikler bulup çıkartabilirler. Fakat şimdilik bu kadarı, Leninistlerin ulaştığı yeni düzeydeki çalışma tarzını belirlemeye yeter.

Kitleleri Yönetmenin Örnekleri

Leninist kadrolar bugüne kadar bütün enerjilerini, parti örgütlerini güçlendirmek ve politik niteliklerinin küçük burjuva hareketlerle farkını ortaya koymak yönünde harcadılar. Şimdi aynı görevleri aksatmadan, fakat aynı zamanda devrimin genel kitlesinin eylemlerine içerik ve biçim kazandırıp yönetmek üzere, iki kat fazla enerji harcamak zorundayız.

30 Temmuz akşamı Sarıgazi’de yaşanan pratik, bu açıdan son derece önemli ve aydınlatıcı olmuştur. Eylem çağrısını yapan Leninistler, devrimin genel kitlesinin tutumuna uygun olarak, Yenidoğan-Taşdelen-Samandıra-Sarıgazi halkı imzasını öne çıkardılar. Çağrı öncünün kendi gündemince belirlenen bir momentte değil, ama genel kitlenin öfkesinin beynine sıçradığı o kritik anda yapıldı. Öncü, kendi varlığını ve gücünü kanıtlamak için değil, genel kitlenin öfkesini birleştirmek saikiyle hareket etti ve en önemlisi, orada kitleyle kurulan yakın ilişkiler sayesinde, Leninistlerin bu saikle hareket ettiğine dair kolay sarsılmayacak bir kanaat oluşmuş bulunuyordu. Şimdi Leninistler, bu aydınlatıcı örneği bir adım daha ileriye taşımak için, adlarına çağrı yaptıkları mahallelerin halk kit-

lelerinin bizatihi kendi iradelerini doğrudan yansıtabilecek, bu iradenin organı olacak konsey örgütlenmesini yaratabilmeli; kitlenin kendi iradesine kesinlikle güvenmeyi ve bu iradenin gelişimini desteklemeyi sürdürmeliler.

Devrimin kitlesel kabarış dönemlerinde, örgütsel kurulumaları, yeni güçlerin eğitimini, kültürel faaliyetleri, tamamen kitle içinde ajitasyon yöntemlerine bağlı kılmak ve bu yöntemlerde ustalaşarak büyük kitleleri yönetmeyi öğrenmek zorundayız. Kurumlaşma mı; kitlelerin kendi iradelerinin doğrudan temsilcilerini bir araya getirelim ve onların kurumlaşmalarına destek sunalım. Yeni insanların eğitimi mi; bunu tümüyle geniş kitle çalışmasının içine göndererek yapalım, çünkü genel kitlelerin bilinç ve ruh hali, Leninist Parti’nin şiarlarıyla uyum içindedir. Kültürel faaliyetler mi; şimdi tümüyle eylem alanlarında coşku ve heyecanı en kısa yoldan yükseltebilmek için...

Devrimin genel kitlesindeki öfkenin, acil harekete geçme dürtülerinin uyandığı her anda, farklı alanlardaki tüm güçlerimizi aynı yerde hızla yığabilmek, güçlerimizi bu biçimde her an hazır tutmak; ajitasyona yetenekli veya bu yönde eğilimi olan herkesi özendirmek ve öne çıkarmak, bunları her fırsatta kitle içine göndererek (çoğu zaman kafa göz kıra kıra) yeteneklerinin gelişimini sağlamak, geniş kitleleri yönetme görevinin üstesinden gelebilmenin olmazsa olmaz öğeleridir. □

VE DEVRİM VE ZAFER!

19 Temmuz'dan itibaren, Suriye'nin ilhak ettiği Batı Kürdistan topraklarından, olağanüstü güzellikte haberler akmaya başladı. Silahlanmış halk, binlerce komite eşliğinde, Afrin'den Qamişlo'ya kadar uzanan 900 km'lik hat boyunca uzanan kent ve kasabalarda yönetimi ele geçirdi. Baas gericiliğini simgeleyen bayraklar indirildi, Kürt halkının en iyi bilinen sembolü, tarihi Mahabat Cumhuriyeti'nin kadim bayrağı gönderi çekildi. Halk komitelerini bağrında toplayan TEV-DEM ilk açıklamayı yaptı: "İktidara el konulmuştur. Devrimin zafer günlerini yaşıyoruz."

Belli bir grubun siyasal bir darbesi değil, milyonları içine alan, halkın en geniş kesiminin inisiyatifleriyle gerçekleşen bir devrim bu. Halk ve gençlik komiteleri, binlerce kişiyi toplantılarda bir araya getiriyor, en kritik siyasal konular buralarda tartışılıyor; gündelik ihtiyaçlardan dış politikaya kadar, her şey bu komitelerin inisiyatifinde. Kışlalarda sıkışıp kalan Baas askerleri bile pek çok ihtiyacı bu komitelerin izniyle giderebiliyor.

Hiç kuşku yok ki, gerçek bir halk devrimidir bu: Batı Kürdistan'da, yeni evrenin ilk demokratik halk iktidarı zafere ulaşmıştır. Bu halk iktidarının ne kadar süreceği ya da hangi yöne evrileceğinden bağımsız olarak, her devrimin temel unsuru ve ölçütü olan, politik iktidarın fethi gerçekleşmiştir. Baas rejiminden arta kalan devlet aygıtları dağıtılmış; yerine sokakta kararlar alan ve hemen uygulayan, yasama ve yürütmeyi birleştirmiş komiteler, konseyler almıştır. Bu konseyler hemen en otoriter, en merkezi organ olan, Yüksek Kürt Konseyi'ne hükümet etme yetkisi vermiştir. Devrim, daha ilk adımında, kendi Geçici Devrim Hükümeti'ni Yüksek Kürt Konseyi adıyla ilan etmiş oldu.

Gökyüzünü Fethe Çıktılar

Bütün küresel ve emperyalist güçlerin, birbirlerine karşı bilek güreşi yaptıkları bir coğrafyada, üç milyonluk halk, kendi iktidarı için ayağa kalkıyorsa, Paris Komünarlarına özgü "gökyüzünü fethetme" cesaretini de kuşanmış demektir. Oysa en güçlü düşmanlar kapıda. Bir yanda küçük ama oldukça etkili silahlarla donanmış Suriye ordusu, diğer yanda yüzbinlerce asker ve tankı sınıra yığan TC. Ama bir devrim, yalnızca iç dinamiklerden almaz gücünü, düşmanlarını yeterince güçten düşüren derin çelişki ve çatışmalardan da beslenir. Ve bu çelişkiler şimdi, ilhakçı Suriye ve Türkiye'yi Batı Kürdistan devrimi karşısında çaresiz bırakıyor.

Suriye Baas gericiliği, Şam ve Halep'i sarsan iç savaşla öylesine meşgul ki, Batı Kürdistan topraklarındaki tüm askerlerini geri çekmek zorunda kaldı; şimdilik yeni gelişmelere dair itirazını bile söze dökmekten aciz durumda.

Halep'teki işini bitiren Baas ordusunun ilk işinin Batı Kürdistan'ı yok etmek olacağını bilen Kürt halkı ise, Halep şehri çevresinde yüzlerce barikat ve mevzi oluşturmuş durumda.

Bölgenin bir diğer ilhakçı devleti İran ise, Batı Kürdistan'ın özgürlüğünü bahane edip Suriye'ye asker sokmaya niyetlenen Türkiye'ye çok sert karşılık vereceğini açıkladı. Oysaki en sorunlu dönemlerinde dahi bu iki ilhakçı ülke, Kürt halkını ezmek konusunda ortaklık kurmayı başarmıştı; bölgenin bu ilhakçı ülkeler kardeşliği, ortaklığı olmasaydı, Kürt halkını yüzyılı aşkın süredir statüsüz bırakmak mümkün olmazdı. Çok benzer sebeplerle, bir diğer ilhakçı ortak, Bağdat hükümeti de, Türkiye'nin silahlı müdahalesinin karşısında. Geçmişin ilhakçı ortaklığı, şimdilerde tuz-buz olmuş durumda.

ABD bile, Türkiye'nin kaygılarını görmezden geldi. Hatta ordunun sınır boyunca sürdürdüğü askeri tatbikata "Kandıralı Sen de Dur!" mealinde aşağılayıcı bir üslupla tepki gösterdi. Batı Kürdistan'da ortaya çıkan devrimci demokratik halk iktidarından, ABD emperyalizminin memnun olduğunu aklı başında kimse iddia edemez. Şimdilik kaydıyla ABD, Batı Kürdistan'daki bu iktidarı, Baas rejiminin yıkılışının bir göstergesi gibi ele almayı yeğliyor. Öte yandan, eğer TC'nin Batı Kürdistan'ı ezmesine izin verilirse, Esad'a karşı isyan edenleri emperyalist çıkarılara bağlama şanslarını tümüyle yitirirler. Çok benzer nedenle Avrupa Birliği de aynı tutumu paylaşıyor.

Tek Ortak: Barzani

Ne ironidir ki, Türkiye'nin Batı Kürdistan'la ilgili kaygılarını bir ölçüde paylaşan sadece Barzani oldu. Çünkü Batı Kürdistan'daki oluşum, pek çok açıdan Barzani egemenliğinin altını oyuyor. Her şeyden önce, Batı Kürdistan halkı, şu ya da bu emperyalist gücü dayanmadan, yalnızca kendi özgücüne güvenerek özgürlüğün kazanılabileceğinin parlak bir örneğini verdi. Oysa Barzani'nin temsil ettiği burjuva işbirlikçi çizgi, emperyalizmin destek ve onayı olmadan Kürt halkının özgürlüğe kavuşamayacağı kabulünü genelleştirerek, kendi işbirlikçi konumunu meşrulaştırabiliyordu. Diğer yanı sıra, Batı Kürdistan devrimi burjuva devlet aygıtına dayanarak değil, parlamentosu, polisi, ordusuyla bu yapıyı parçalayarak, komite ve konseylerde örgütlü halkın doğrudan devrimci demokrasisine dayanarak zafere ulaştı. Biçimsel değil, doğrudan demokrasinin bu devrimci organları, Barzani gibi büyük burjuvaların kendi egemenliklerini kurabilecekleri yapılardan değil. Bu nedenle, Barzani, TC'den bile hızlı hareket ederek, binlerce peşmergeyi Batı Kürdistan'a sokmaya çalıştı, ama başaramadı.

Devrimin Toplumsal Karakteri

Dört parçaya ayrılmış ilhak edilmiş Kürdistan'ın her parçasında özgürlük mücadelesi farklı sınıfların öncülüğünde gelişti. Yakın zamana dek güneyin burjuva önderliği, özgürlüğe uzanan tek örnek olmuştu. Şimdi Batı Kürdistan, emekçi sınıflara dayalı bir özgürlük seçeneğini on plana çıkartıyor: Barzani örneğinden çok daha fazla umut verici, cesaret ve esin kaynağı bir örnektir bu.

Türkiye, hemen burnunun dibinde biten bu tehlikeyi, salt yeni bir Kürdistan doğduğu için değil, ama emekçi sınıflara dayalı devrimci bir kurtuluş örneği olduğu için, kendi yaşamsal çıkarlarına saldırı olarak görüyor. Ve Türk sermayesi, en yaşamsal çıkarları uğruna, düne kadar inkar ettiği ne varsa, tükürdüğü ne varsa yalamaya hazırdır. Bunun için koşa koşa Barzani'nin ayağına gitmekle kalmadı, Davutoğlu, merkezi hükümeti bilgilendirmeden Kerkük'ü ziyaret ederek adeta Erbil'in Bağdat'dan tümüyle ayrı bir statüde olduğuna onay verdi. 75 yıllık Kerkük politikası, bir haftada değişti. Bu da, kendi sınıf egemenliği tehlikeye girdiğinde ulusal sorunda sermayenin her tür reform aldatmacasına gidebileceğinin kanıtıdır.

Kürdistan'da bugüne dek, ulusal kurtuluş perspektifiyle sınırlı bir mücadele yürüten önderler etkin oldular. Ulusal, sınıfsal bir kurtuluşu öngören proleter güçler, sosyalist sistemin geri düşüp dağıldığı 90'lı yılların başından bu yana etkinliklerini önemli ölçüde yitirmişlerdi. Şu an, tüm bu teorik yaklaşımlara açıklık getiren son derece önemli ve tarihi bir pratik yaşanıyor.

Bizzat UKH temsilcileri, "Suriye'deki Kürt devrimi, toplumsal bir devrimdir" diyor, salt ulusal bir devrimden söz edilmiyor. Toplumsal devrimlerin sınıf karakteri taşıdıklarını herkes bilir. Eh! Batı Kürdistan'da başka türlü bir devrim zaten beklenemezdi. Mülkiyet hakkına bile sahip olamayan milyonlarca emekçinin yaşadığı bir yerde, ulusal önderlerin arzu hilafına rağmen, kurtuluşun ulusal sınıfsal bir karaktere bürünmesi kaçınılmazdır.

Devrimci demokratik içeriğiyle Batı Kürdistan devrimi, yalnızca diğer parçalardaki Kürt halkını değil, ama devrimleri ellerinden çalınmış Mısır'ı, Yemen'i, isyanlarla kanayan tüm Ortadoğu'yu etkisi altına alabilecek potansiyelindedir.

Devrimini başaramamış her sınıf, zafere ulaşan kardeşlerinin sorumluluğunu da yüklenerek öder bedelini. Bazen bu yük, zafere kilitlenmenin gerekçesi olur. Şimdilerde Hakkarî'ye bakanlar, bu kilitlenmeyi göreceklere. Aynı devrimci ateş, İstanbul ve İzmir'i sarstıkça, yeni evrenin zaferini ilan eden ilk toplumsal devrimin yaşama şansı yükselecektir. □

ÇEVRE SORUNU EKOLOJİ VE SOSYALİZM

Burjuva çevre hareketinin etkisi kırılma da halen varlığını sürdürüyor. Bu hareket özellikle sosyalist sistemin dağılmasından sonra kendisine bir alan bulmuş, etkin hale gelmişti. Bu dönemde çevre koruma, ekolojik dengenin bozulması adına kapitalizme yöneltilen eleştiriler hep sistem içinde kalırken onun yırtık söküklerini tamir etmenin ötesine geçemedi, asıl vurdukları yer ise sosyalizm deneyimleri ve giderek de marksist teorinin kendisi oldu. Marx ve Engels'in ekoloji ve çevre üzerine bir şey söylemediği yazıldı, söylendi. Marx'ın ve Engels'in yaşadığı yüzyılda çevre sorunları ve ekolojik dengenin bozulması bugünkü boyutlarda değildi. Bu nedenle de insanlık açısından bu denli önemli ve acil de değildi. Buna rağmen Marx, "Kapital'de, Engels, "İngiltere'de Emekçi Sınıfın Durumu"nda konuyu ele aldılar; işçi sınıfının yaşamlarında, kapitalizmin onları mahkum ettiği çevre kirliliği ve sağlıksız yaşam koşullarının onların yaşamını nasıl olumsuz etkilediğini yarınatılı biçimde betimlediler.

Marx olsun, Engels olsun, pek çok konuda olduğu gibi ekoloji ve çevre sorununda da kendi çağlarının önlerine çıkardığı boyutuyla sorunu ele alırken, çoğu kez onu da aşarak konuya dair bir perspektif ortaya koydular.

Marx, "Kapital'de değer analizini yaparken, değer iki kaynağından, emek ve doğadan bahseder. Doğal nesnelere emeğin değer üretmeyeceğini belirtir. Yine kapitalist büyük sanayinin gelişimiyle beraber doğanın ve onun bir parçası olan emekçi sınıfın, proletaryanın nasıl sömürüldüğünün üzerinde uzun uzun durur. Grundrisse'de doğanın nasıl yağmalandığına değinir. Ayrıca en başta Alman İdeolojisi olmak üzere marksizmin kurucuları pek çok çalışmalarında, yaşamın, insanla doğa arasındaki madde alışverişi temelinde hareket eden bir metabolizma olduğunu belirtirler. Yine kapitalizmin gelişmesinin kır-kent ayrımını nasıl derinleştirdiğini, insanla doğa arasındaki madde alışverişini bozarak doğayı nasıl tahribata uğrattığını, toprağı nasıl sömürdüğünü gösterirler. Verimi düşen top-

rağın verimini arttırmak amacıyla kapitalizmin kimyasal destekli tarımı geliştirdiğini; bunun bir sonucu olarak su kaynaklarının kirlendiğini, bunun da diğer canlı türlerinin yaşam alanlarını ve yaşamlarını nasıl bir yıkıma sürüklediğini gösterirler.

Belki Marx'ta ve Engels'te petrol türevleri ve sentetik madde üretimi ve kullanımının sonuçları üzerine pek fazla bir şey bulmak mümkün değildir. Ama dedik ya, insanlar, ancak önlerine çıkan sorunları çözebilirler. Bu bağlamda özellikle belirtmek gerekir ki, petro-kimya endüstrisi ve sentetik maddelerin dünyada bu kadar yaygın üretimi ve tüketimi, öncesi olsa da II. Emperyalist Savaş sonrasına denk gelir. Bunu hazırlayansa sermayenin bedavadan el koyduğu bilimin üretici bir güç olarak sermayenin hizmetine koşulmasındaki yoğunlaşmadır. Bu dönem, tekelci sermayenin daha çok kar uğruna muazzam büyüklükte bir meta kütle üretimini gerçekleştirmesiyle önceki dönemlerden ayrılır. Burada iki yanlı bir doğa tahribatı yaşandı. Bir yandan muazzam büyüklükteki meta üretimi için gereken hammadde miktarını elde etmek uğruna doğanın yağmalanması, sömürülmesi yaşandı. Öte yandan da tahribat daha da yoğunlaştı; üretim sürecinden arta kalan zehirli kimyasal atık madde miktarı yoğunlaşırken; tüketim sonucunda ortaya çıkan, doğanın kendisini yenilemesine yardımcı olabilecek atık maddelerin doğaya dönüşümünün olağan seyrinin bozulması, tahribatı daha da arttırdı. Öyle ki, bu tahribat daha önceki bin yıllarda görülmemiş bir düzeye vardı. Bu durum, emperyalist kapitalist sistemin dünya üzerindeki yaşamı daha önceki bütün evrelerden farklı olarak yeni ve yıkıcı biçimde etkilemeye başladığı bir aşamayı ifade ediyor. Küresel ısınma, karbon salınım dengesindeki bozulma, biyosferdeki yaşam koşullarını hızla bozmakta, giderek geri dönülmez bir noktaya doğru savurmaktadır. Bu duruma "çözüm" olacak burjuva sınıfın yaklaşımı ya "piyasa koşullarına" uygun kolaylıklar ya da "çevre vergisi" gibi önerilerden öteye geçmiyor. Burjuva çevre hareketlerinin durumu

da bundan farklı değil. Burjuva bakış açısıyla hareket edenler, ekolojik dengeyi bozarak çevre yıkımını yaratan asıl olgunun kapitalizm olduğunu reddediyorlar. Oysa asıl sorumlunun sermayeye dayalı bu üretim sistemi olduğunu kabul etmeyen ve kapitalizme karşı çıkmayan hiçbir "çözümün" çözüm olamayacağı açıktır. Üstelik çevre felaketlerinden yaşamları doğrudan etkilenen halk kesimlerinin burjuva çevre hareketinin etkisi altında kalarak onların çizdiği sınırlar içinde bir mücadele sürdürmesi de, çevre felaketlerinin asıl yaratıcı olan tekeller tarafından yeni kar-sömürü alanları olarak değerlendirilmektedir. Organik tarımdan geri dönüşümlü eşya kullanımına dek bu görülüyor.

Küresel ölçekteki çevre felaketi açısından önemli bir paya sahip olan karbon salınımı ve sera gazlarını kontrol altına almak öyle tek tek ülkelerin üstesinden gelebileceği bir iş olmadığı için, bu kez uluslararası konferanslar, Kyoto vb. protokoller gündeme getirilmiş, ama yine de sonuç alınmamıştır. Bu gazların yayılımının gerek atmosferde gerekse biyosferde yarattığı tahribatı önlemek için gereken sınırlar belirlenmiş olsa da, kapitalizmin temelindeki kar dürtüsünün bu sınırları tanımadığı açıktır. Çünkü tekeller arası rekabet ve kapitalist üretimin doğayı yağmalaması hükümet kararlarıyla önlenemeyecek bir şey değildir. Emperyalist merkezler, çevre vergileri, protokoller vb. yollardan "çevre koruma", "ekolojik denge" politikaları geliştirip uygularken, aslında çevre felaketlerinin önlenmesi için gereken ekonomik maliyeti, tekeller yerine tüm toplumun sırtına yüklemektedir.

Kapitalist piyasa temelinde hareket eden çevre-ekoloji politikaları, sermayeye dayalı üretimin doğal zenginlik kaynaklarının kısıtlılığını ve bunun da sermaye birikimine hizmet etmesinin gerekliliğini bir ön kabul olarak alır, almak durumundadır. Bu nedenle emperyalist kapitalist sistem öncelikli olarak hem emperyalist merkezlerde, hem bağımlı ülkelerde emekçi yığınların ve geniş halk kitlelerinin değil, kapitalist karların azami ölçüde artışını, bu birikimi güvence altına almayı amaçlar.

Burada burjuva devlet doğal ve toplumsal kaynakları piyasada alınıp satılan bir mal haline getirir; işçilerin ücretlerine olduğu kadar, emek gücünün yeniden üretiminin toplumsal koşullarına da saldırarak sermayenin her alanda azami sömürsünü garanti altına almaya yönelir.

İşçi sınıfı ve emekçi yığınlar açısından doğa kullanım değeri olarak insanların gereksinimlerini karşılayan bir işleve sahipken, sermaye, onu değişim değerine indirger. Kapitalizmin kendisinde var olan bu çelişkinin çözümü kapitalizm koşullarında mümkün değildir. Çünkü kapitalist üretim kendi doğası gereği meta üretimidir, değişim değeri üretimidir. Bir nesnenin meta olabilmesi içinse son alıcının bir gereksinimine cevap vermesi, yani kullanım değerine sahip olması bir zorunluluktur. Kapitalizmin kendisinde verili olan bu çelişkinin çözümü kapitalist üretim koşulları altında mümkün değildir. Bu çelişki ancak kolektif mülkiyet temelinde üretimin yapıldığı; insanlığın çok yönlü ve sınırsız gelişiminin sağlandığı özgür koşullarda çözülebilir. Çünkü burada üretim, artık değişim değeri üretimi değil, kullanım değeri üretimidir. İnsanların özgür ve birlikte evrimi, toplumun ve doğanın birlikte sürdürülebilir evrimine bağlıdır. Ki, bu evrim kapitalizm koşullarında mümkün değildir. Bu evrimin ön koşulu yeni ve daha ileri bir toplumsal sisteme geçiştir. Sadece sermayenin değil, insanın insanı sömürmesinin her biçiminin ortadan kaldırılması, insanın yeteneklerinin ve gereksinimlerinin çok yönlü ve zengin gelişiminin önünü açarak, doğa ve insanın uyumlu birlikte evrimi gerçekleşebilecektir.

Üretim araçlarının ortaklaşa mülkiyeti gerçekleştiği zaman, ancak o zaman gerçekleşecek olan kolektif üretimin ve insani gelişimin özgürleşmesi sağlandığı gibi, doğa bilimiyle insan bilimi de birleşip tek bilim halini alacaktır. Bu koşullar altında bütün toplumun ekolojik dengeyi de içeren insanla doğanın uyum içinde ortaklaşa evriminin yolunu açacak bilimsel gelişmeye bağlı olarak teknolojik gelişme de bütün toplumun ortaklaşa denetimi altına alınacaktır. İnsanal tarihe bu geçiş, insanı gerçek anlamıyla ilk defa özgürleştirecek insanla birlikte doğanın da kurtuluşunu sağlayacaktır. □

"ANTEP BOZKIRINI TUTUŞTURANLARA SELAM OLSUN"

İstanbul Devrimci İşçi Komiteleri, Antep'te grevde olan tekstil işçilerini dayanışma eylemiyle selamladı.

Antep'te 4 Ağustos günü organize sanayideki çalışma koşullarının kötülüğü ve düşük ücretler için Şireci Tekstil'de 1500 işçiyle başlayan grevler sıçrayarak Gürteks, Gür İplik, Canan Tekstil, Motif İplik ve Meltem Tekstil'de devam eden grevlere İstanbul Devrimci İşçi Komiteleri'nden destek geldi.

17 Ağustos günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan Devrimci İşçi Komiteleri "Antep Bozkırını Tutuşturana Selam Olsun, Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" yazılı pankart açarak "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Dünya Emegün Olacak" sloganları attılar.

Devrimci İşçi Komiteleri adına basın açıklamasını okuyan Ali Ekber Sever; Şireci Tekstil fabrikasında iş bırakma eyleminin ardı ardına diğer fabrikalara sıçradığını belirtti.

Ali Ekber Sever, Gürteks işçilerinin üretimi tamamen durdurarak, işbirlikçi sendikayı da (Öz İplik İş) bir kenara iterek doğrudan kendi temsilcileri ile patronla görüşmeleri sürdürdüklerini belirtti. Sever; işçilere dışarıdan destek için gelenlerin işçileri kışkırtmak ve işçilerle polisi karşı karşıya getirmek için geldikleri şeklinde propaganda yapıldığını, işçilere dışarıdan gelecek desteği ortadan kaldırmak ve mücadelelerinin gelişimini engellemek için polisin özel bir çaba harcadığının bariz olarak görüldüğünü söyledi.

Ali Ekber Sever konuşmasının devamında "İşçi sınıfının birleşik mücadelesinin örülmesi, ekonomik demokratik talepleri ve işçi sınıfının nihai kurtuluşu için mücadele eden, Devrimci İşçi Komiteleri olarak başından itibaren yanlarındayız. İşçiler, İşbirlikçi sendikacıları ve reformist hareketlerin gelmelerini istemiyorlar. İstememenin nedeni ise sınıfın öncüsü olduğunu iddia edenlerin tutarsız, kararsız, güven vermeyen tutumlarıdır. İşçiler mücadele deneyimlerinden bunu görüyor ve anlıyor; onlara güvenmiyorlar. Şimdi Antep'te yükselen bu mücadelelerle bir mücadele deneyimi yaşanıyor. Kimse bu deneyimi görmezden gelemez. Antep'teki sınıf hareketinin bu deneyiminden her devrimci, komünist, işçi, sınıf sendikası doğru dersler çıkarmalıdır. Sendikalara ve 'sol' partilere hiçbir güveni kalmayan işçiler bir tek kendi güçlerine güveniyorlar; kendi güçlerine inanıyorlar. Kendiliğinden gelişen bu eylemler Başpınar'daki bozkırı tutuşturdu. Şimdi her zamankinden daha fazla komiteleşme zamanı. Şimdi her zamankinden daha fazla sınıfa ulaşma, kendiliğinden sınıf hareketini kendisi için sınıf hareketine dönüştürme zamanı" diye konuştu.

Eylem atılan sloganlardan sonra sona erdi. □

EYLEM BİTTİ MÜCADELEYE DEVAM

Başpınar'da eylemdeki işçiler, 16 Ağustos Perşembe günü farklı bir eyleme imza attılar. Patronun ve polisin her türlü tehdit ve korkularına rağmen Demokrasi Meydanı'nda toplanan Şireci Tekstil, Gürteks ve Gür İplik işçilerinin katıldığı eylem, saat 11.00'de gerçekleştirildi. Eylemde polisin yoğun önlemler aldığı görüldü.

Eyleme Antep'teki bir çok demokratik kitle örgütü ve sendikaların yanı sıra "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" ve "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak" dövizleri açan Başpınar Devrimci İşçi Komitesi'nden işçiler ve Mücadele Birliği Platformu da katılarak destek verdi. Seslerini bütün Antep'e duyurmak isteyen işçiler, şehir merkezinde yaptıkları eylemle kendi içlerinde bir ilki gerçekleştirmiş oldular.

Eylemde Şireci Tekstil işçi temsilcisi Süleyman Kıyak, işçiler adına bir konuşma yaptı. Açıklamada patronla anlaşan Canan Tekstil işçilerinin şartlarının aynı sağlanırsa, yani 875 lira net maaş, iki bayramda 10'ar yevmiye ikramiye ve eylem yapan işçilerin işten atılmayacağı şartları ile işe başlayabileceklerini belirtti. Açıklama sonrasında, Başpınar Devrimci İşçi Komitesi'nin o gün çıkarmış olduğu bildirimlerin dağıtımları yapıldı. Eylemde "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" ve "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek"

sloganları bütün işçiler tarafından gür bir şekilde atıldı.

Eylem bitiminde emniyet amiri işçilerin yanına gelerek, patronların kendileriyle görüşme talep ettiğini ve 875 lira maaşı kabul ettiğini, gidilip görüşülebileceğini belirtti. Kendini arabulucu olarak gören Emniyet Müdürlüğü, aslında patronun sözcülüğüne soyunmuş durumda. Bir yandan tarafsız olduğunu söylerken, bir yandan da "direnış nasıl sona erdirilir" in planlarını yapıyor.

İşçi temsilcisi Süleyman Kıyak basın açıklamasından sonra işçilere, saat 13.30'da fabrikanın önünde olmalarını, burada görüşme yapılacağını belirtti. Bu esnada Demokrasi Parkı'nda bekleyen Mücadele Birliği Platformu üyelerinin işçilerle sohbetlerini kameralarla yakın çekim yaparak tahrik etmeye çalışan polisler DİK'li bir işçi tepki gösterince polis oradan uzaklaşmak zorunda kaldı.

Saat 13.30 civarı Şireci Tekstil'in önüne gidildi. Burada polisler ve Şireci Tekstil'in avukatı işçilerin karşısına geçerek patronun şartlarını bildirdiler. Emniyet amiri sözlerine patronun yanından geldiğini ve işçilere iletmek istediği şeyi anlatarak başladı. Buna göre patronun şartları şöyle:

Öncelikle işçilerin iyi niyetlerini görmek için bir dilekçe imzalamaları gerekli. İşçilere kademeli olarak 840, 865 ve

880 lira maaş verilecek. Ama dilekçe veren herkes de işe alınacak diye bir durum söz konusu değil.

Bunun üzerine işçi temsilcisi Süleyman Kıyak dilekçeyi alarak bütün işçilere okudu. Dilekçede şöyle yazıyordu; "iş bırakma eylemine katıldığımdan dolayı pişmanım ve yeniden fabrikanızda çalışmak istiyorum".

"İçeriye girmek isteyen arkadaş varmı?" diye soran Kıyak, toplu bir şekilde "hayır" cevabı almasının ardından, dilekçeyi yırtarak "direnışe devam" dedi. Dilekçeye tepki gösteren işçiler ise, yaptıkları hiç bir şeyden pişman olmadıklarını ve mücadelelerine devam edeceklerini belirttiler.

Başta Antep sermayesi olmak üzere bütün sermayenin büyük bir korku ve panikle izlediği Antep grevleri 18 Ağustos günü 11. gününde şimdilik sona erdi. Eksikliklerine rağmen büyük kazanımları olan grevler, kimisinde anlaşma yapılarak, kimisinde de sürüncemede bırakılarak sona ermiş oldu.

İşçiler grevin ortak taleplerinin 1000 lira net maaş, senede her 3 ayda bir olmak üzere toplam 4 ikramiye şeklindeki olduğunu açıklamışlardı. Grevdeki işçilerin bu grev sonunda her ne kadar istediklerini alamasalar da, Başpınar Organize Sanayi'de devrim niteliğinde bir çıkış gerçekleştirdiklerini söyleyebiliriz.

Canan Tekstil işçileri 875 lira maaş ve bayramlarda 10'ar yevmiye noktasında anlaşıp işbaşı yapmışlardı. Geriye Gürteks, Gür İplik, Şireci Tekstil ve Motif İplik kalmıştı. En son Motif İplik de 905 lira maaş noktasında anlaşarak işbaşı yaptı. Şireci, Gür İplik ve Gürteks işçileri ise sermayenin yoğun bir ablukası ile karşı karşıya.

İlk aşamada patronun dayattığı dilekçeyi hep birlikte reddetmelerine rağmen, patronun ve polislerin yoğun çabası sonucu ve tazminatlarının yanacağı, direnişin başarısızlıkla sonuçlanacağı ve işe geri a-

Sokaklar

İnmayacakları endişesiyle dilekçeyi imzalamak için fabrikaya giden işçiler oldu. Belli bir kırılmaya da yol açan bu durum sonrası Şireci'deki eylem, artık bayram sonrasına ertelenmiş durumda.

Gür İplik ve Gürteks'te de durum çok farklı değil. Yine aynı korku ve tedirginlikle çalışmak için içeri giren işçilerin olduğu Gürteks ve Gür İplik'te patronlar, işçilerin geriye dönük alacaklarından vazgeçmeleri noktasında baskı yapıyor. İşçiler de bu noktada taviz vermeyeceklerini belirtiyorlar. Bayram sonrasında da işçiler net tavırlarını belirleyecekler.

Şireci, Gürteks ve Gür İplik olmak üzere üç fabrikada da patronlar, işçileri tamamen işten çıkarmak düşüncesinde değil. Çünkü bu patronlar başta kalifiye işçiler olmak üzere bu işçilere mahkumlar. Grevin uzadığı her gün etlerinden et, canlarından can koptuğu ortada. Ama onlar da kendi sınıf çıkarları açısından düşünüyorlar. Onlar da bu eylemlerin mutlaka yenilgiye uğratılması gerektiğini düşünüyorlar ve ortak bir şekilde hareket ediyorlar. Bunu Valilikte gerçekleştirdikleri ve grevlerle ilgili 20 büyük patronun katıldığı toplantıyla da açık bir şekilde gösteriyorlar. Patronlar örgütlü bir şekilde eylemleri hezimete uğratma düşüncesiyle hareket ediyorlar. Çünkü verilecek tavizler kendileri için ve bütün organize sanayi patronları için ileride bir yıkımın da habercisi.

Artıları ve eksileriyle iyi değerlendirilmesi ve önemli dersler çıkarılması gereken Başpınar'daki grev dalgası şimdilik sona ermiş gibi görünse de, henüz tamamlanmamış grevlerdir. Her an yeni gelişmelerin yaşanabileceği bu fabrikalarda işçiler artık daha bilinçli daha örgütlü. Artık buz kırılmış yol açılmıştır. Başpınar'daki bu grev dalgası bütün Antep'i sarsmış, taşları yerlerinden oynatmış ve bütün işçilerin gözlerini açmıştır. Bundan sonra yeni grev dalgaları bizleri bekliyor.

Başpınar'da, buzu kıran ve sınıfın yolunu açan işçilere selam olsun.

Antep DİK

BAŞPINAR İŞÇİLERİNE!

İşçiler, sınıf kardeşlerimiz;

Başpınar organize bizim için adeta yarı açık cezaevi. Bu cezaevinde ne doğru dürüst temiz bir hava, ne de besleyici bir yemek var. Burası 7/24 kölelik koşullarında patronlar için servet ve saltanat üreten, kendimiz için ise sefalet, baskı ve geleceksizlik ürettiğimiz sanayi bölgesi. Bizim hayatımız burası. Pazar, bayram demeden neredeyse yılın 365 günü çalışırız. Biz çalışırız onlar zengin olur. Biz üretiriz; onlar efendi biz köle...

Bu durum 4 Ağustos'ta Şireci Tekstil işçisi sınıf kardeşlerimiz "ARTIK YETER" diyene kadar böyleydi.

4 Ağustos Şireci direnişi herkesi sarstı ve uyandı.

İlk defa Başpınar işçisi organize bu kadar özgür oldu kendine güveni arttı. 4 Ağustos bizim için bu kötü gidişe "Artık Yeter" çığlığıyla dur diyen ve işçi baharına dönüştüren bir gün oldu.

Birlik, dayanışma ve mücadele içinde olduğumuzda neleri başarabileceğimizi gördük. Daha düne kadar bizi böcek gibi gören patronlar bizimle görüşüp anlaşmak zorunda kalıyorlar. Başarı; birlik, mücadele ve dayanışma içerisinde üretimden gelen gücü kullandığımızda kaçınılmazdır. Bunu 4 Ağustos'ta istediğimiz düzeyde olmasa da gösterdik.

Bugün yapılması gereken şey: bu direnişi zaferle sonuçlandırmaktır. Gerçekten bayramda sevinç, coşku ve gururla dolaşmak, geleceğe umutla bakmak istiyorsak bu mücadeleden zaferle çıkmamız gerekiyor. Bunun yolu da birlik, mücadele ve dayanışmadan geçer. Yarını kazanmak, geleceğimizi güvence altına altına almak istiyorsak, işkolu ayrımı yapmadan tüm fabrikalarda işyeri işçi komitelerini örgütlemeli, kendi geleceğimizle ilgili kararları bu komitelerde almalı ve komitelerin üst organı olan işçi konseylerini örgütlemeliyiz. İşçi konseyleri tüm organize çalışan işçileri temsil etmelidir. Bilinmelidir ki, en devrimci sendika bile sömürüyü sadece sınırlandırabilir. Oysa aslolan sömürüye son vermektir. Geleceği kazanmak, sömürüye son vermek istiyorsak bunun yolu devrimci işçi komitelerinde örgütlenmekten, fabrikaların tarlalarının toplumun ortak mülkiyeti olduğu, kimsenin kimseyi ezmediği, sömürmediği, herkesin gücü ve yeteneği ölçüsünde ürettiği, ihtiyacı kadar tükettiği, özgür ve mutlu bir dünya kurmaktan geçer.

Özgür, mutlu ve yaşanılabilir bir dünya için iyi bayramlar...

Başpınar Devrimci İşçi Komitesi

KIĞILI MAĞAZASINDA BOYKOT ÇAĞRISI

Kıgılı Fabrikasında işten atılan Didem Sorhun 14 Ağustos günü Yenibosna Kıgılı Fabrika Satış Mağazası önünde, 18 Ağustos günü Sefaköy Armonia Alışveriş Merkezi'nde Kıgılı mağazasında "Kıgılıyı boykot" çağrısı yaptı.

Sorhun ve arkadaşları mağaza içindeki müşterilere Kıgılı'da işçilerin ağır koşullarda çok düşük ücretlerle çalıştırıldıklarını, buna boyun eğmeyen bir işçi olarak kendisinin işten atıldığını anlatan bir konuşma yaparak Kıgılı ürünlerini boykot etmelerini ve mücadele eden işçileri desteklemelerini istediler.

Konuşmanın ardından mağaza girişinde "Kıgılı'da Baskıya, Sömürüye, Tehdide, İşten Atmalar Son! İşimi Geri İstiyorum" yazılı pankart açılarak "Kıgılı İşçisi Köle Değildir", "Kıgılı'yı Boykot Et, Direniş Destek Ol", "Kıgılı'da Direniş Kazanacak", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları atıldı ve bir süre mağazaya müşteri girmesi engellendi. Mağaza çalışanları bir ara Sorhun'un eylemini engellemeye çalıştılar. Sorhun ve arkadaşları Kıgılı fabrikasındaki çalışma koşulları ve işten atmaları anlatan konuşmalar yaparak bildiri-ler dağıttılar.

"Kıgılı'yı Boykot Et, Direniş Destek Ol!" sloganıyla mağaza önünde bir süre ajitasyon konuşması yapıldı.

Armonia Kıgılı Mağazasında ise bir grup güvenlik görevlisi daha gelerek Sorhun'a destek olan erkek işçilere coplarla vurmaya ve biber gazı sıkmaya başladılar. Alışveriş merkezinde güvenlik birimlerinin engelleme çabalarına rağmen yaklaşık 15 dakika çarşı içinde ajitasyon konuşmalarına devam edildi. Ardından Gümüşçüler Çarşısı'na sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla gidilerek burada basın açıklaması yapıldı.

Sorhun yaptığı açıklamada, tekstil sektöründe binlerce işçinin bu şekilde kölelik koşullarında çalıştırıldığını aktararak "Bunlardan birisi de Kıgılı tekstildir, işçi kardeşlerinize destek olmak için, sömürü koşullarının sona ermesi için Kıgılı işçisine destek olun. Bu koşullar değişmedikçe Kıgılı ürünlerini satın almayın" dedi.

Sorhun'un eylemine Mücadele Birliği Platformu ve Bağımsız Devrimi Sınıf Platformu'ndan işçiler de destek verdiler. Sorhun Kıgılı'daki sömürü koşulları

değişinceye kadar mücadelesini sürdüreceğini belirtti.

"Sömürüye Karşı Mücadelem Sürecek"

Didem Sorhun 27 Ağustos günü yaptığı bir açıklamayla eylemini fabrika önünde değil, işçilerle konuşarak ve sömürü koşullarına karşı mücadeleye çağırarak sürdüreceğini belirtti.

Kuyumcukent'te bulunan Kıgılı Fabrikası önünde yine önlüğü ve pankartıyla güne başlayan Sorhun saat 13.00'de bir basın açıklaması yaparak işçilere ve emekçilere seslendi. Kıgılı'da yaşanan baskıya, tehdide, sömürüye, keyfi olarak işten atmalara, ardı arkası gelmeyen hakaretlere dur demek için bu eyleme başladığını belirten Sorhun, bu süre içinde tek başına bir işçinin hakkını aradığında bir patrona nasıl korku saldığını da gördüğünü ifade etti.

Eylemi süresince işten atılan, haklarını arayan, işlerine dönme mücadelesi veren diğer işçilerle de mücadeleyi ortaklaştırma çabasında olduğunu söyleyen Sorhun bu süreçte BEDAŞ, THY, Hey Tekstil, Rose-

teks işçileriyle de dayanışma içinde olduğunu ve birlikte bir yürüyüş gerçekleştirdiklerini hatırlattı.

Didem Sorhun eylemi boyunca işçilerin direniş destek vermemesi, örgütlenip haklarını aramaması için fabrikadaki müdür ve ustabaşının karalama kampanyalarına başladığını, etkilemeye çalıştığı bazı işçi arkadaşlarıyla kendisini karşı karşıya getirmeye çalıştığını da aktararak, tüm bunlara karşı mücadeleyi sürdürdüğünü ifade etti.

Sorhun bundan böyle eylemini sadece fabrika önünde bekleyerek geçirmeyeceğini, zaman zaman fabrika önünde işçilere bildirilerini dağıtarak onları sömürüye karşı birlikte mücadeleye çağırmaya ve başka eylemlerle mücadeleyi yükseltmeye devam edeceğini belirtti.

Eylemi süresince kendisine destek olan eylemdeki THY, BEDAŞ, Hey Tekstil işçileri başta olmak üzere Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Hareketi ve hukuki açıdan kendisine yardımcı olan ÇHD üyesi Av. Gülvin Aydın'a teşekkür ederek, bundan sonra Kıgılı'yı boykot etme kampanyasıyla eylemlerini sürdüreceğini belirtti. Sorhun bu mücadeleyi yalnızca kendisinin işine geri alınması ve Kıgılı'daki sömürü koşullarının ortadan kalkmasıyla sınırlı tutmadığını belirtirken, işçilerin bilinçlenerek mücadeleye katılması yönünde çalışmasını sürdüreceğini ve sınıf dayanışması için çaba sarf edeceğini ifade etti.

Ardından Hey Tekstil işçisi Zeki Güngör söz alarak 201 gündür Hey Tekstil fabrikası önünde eylemlerini sürdürdüklerini hatırlattı. Bir çok işçinin çalışma koşullarındaki şartlar nedeniyle haklarını aramak durumunda kaldığını, hakkını arayan işçilerin işten atıldıklarını, kimi işyerlerinde ise işçilerin işlerine geri dönmek için mücadele verdiğini belirten Güngör, Hey Tekstil işçileri olarak Didem Sorhun ve diğer eylemde olan işçilerle de dayanışma içinde olduklarını ifade etti. Eylemde "Kıgılı İşçisi Yalnız Değildir", "Hey Tekstil İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Kıgılı'da Direniş Kazanacak", "Hey Tekstil'de Direniş Kazanacak", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganları atıldı. □

DEVİRİMİ

Türkiye nereye gidiyor? Bugün herkes artık bu soruyu sormaya başladı. Soruya verilen yanıtlar, kişinin sınıf konumuna, durduğu noktaya uygun olarak değişiyor. Ama aslolan bu yaşamsal soruya, bilimsel, objektif, nesnel, olgulara dayanan, kanıtlanabilir yanıt verebilmektir. Bunu sadece ve sadece Marksizm yapabilir. Marksizmin yanıtı ise şudur: Türkiye büyük bir devrime doğru gidiyor.

Bu, olgulara dayalı, kanıtlanabilir bir iddiadır. İddianın gücü de buradan geliyor zaten. Bu gerçeği ve bu gerçekle birlikte Türkiye'nin geleceğini görebilmek için Antep'te devletin en tepe kadrosunun nerede toplandığına bakmak yeterlidir. Devletin zirvesinin yeni toplanma yeri "Cami Avlusu"dur.

Kürdistan'da Devrim Günleri

Kuşkusuz, devletin zirvesinin ve tekeli sermaye sınıfının moralini, "vücut kimyaları"ni bozan süreçlerin başında Kürdistan'da yaşananlar geliyor. UKH, bir aydan fazladır sürdürdüğü saldırı hamlesini Şemdinli kırsalında tam denetim sağlayacak şekilde genişletti. Şemdinli kırsalında devlet artık egemen değil. Orada devlet güçleri buldukları yerlerden dışarı çıkamıyor, yol kontrolleri ve alan hâkimiyeti gerillanın denetiminde.

Daha önemlisi, gerilla Şemdinli ve çevresinde artık yerleşim yerlerinde devlete ait birkaç kuruma birden saldırı yapabilecek kapasitede olduğunu eylemle ortaya koydu. Şemdinli'de Kaymakamlık, Jandarma Alay Komutanlığı ve Emniyet Müdürlüğü aynı anda gerillanın saldırısına uğradı ve devlet güçleri kaldıkları yerleri savunmaktan öte bir şey yapamadılar. Durum halen bu noktada.

Kürdistan'da devlet ve hükümetin toplumdan gizlemeye çalıştığı gerçek ve şiddetli bir savaş var. Devlet ve hükümet toplumun dikkatini Suriye'ye çekmeye çalışırken aslında kendi topraklarında Suriye'dekinden çok daha şiddetli bir iç

savaşın sürmekte olduğunu gizlemeye çalışıyor.

Ama gerçekler nereye kadar gizlenebilir ve bir sınıfın egemenliği yalana dayalı propaganda ile ne kadar süre daha ayakta kalabilir! UKH'nin son saldırı hamleleri devleti/hükümeti "mızrak artık çuvala sığmıyor" noktasına getirdi. Artık saldırı hamlelerini tekeli basının kendisi haber vermek durumunda. 25 Ağustos tarihli Hürriyet gazetesinin manşeti "Gözleri Döndü 48 Saatte 3.Saldırı" şeklindeydi. Bu manşetin egemen sınıf adına nasıl bir korkuyu içerdiğini söylemeye gerek yok.

Kürdistan'da eksik kalan ve asıl sonuç belirleyecek olan gelişme halk ayaklanmalarıdır. Devletin, hükümetin, egemen sınıfın uykularını kaçırın da budur. Devlet ve hükümet, gerillanın artık alan tutmaya başlamış olmasından, ciddi bir askeri güce erişmiş olmasından büyük korkuya kapılmış olsalar da şehirlerin, yani toplumsal sistemin sinir merkezlerinin hala ellerinde bulunuyor olmaları onları bir parça olsun rahatlatıyor. Çünkü şehirler ellerinde kaldıkça kaybettikleri yerleri geri alma umutlarını korumuş oluyorlar.

Eksik kalan şey serhıldanlardır! UKH, bu eksikliğin farkına varmış olacak ki, geçtiğimiz hafta Kürdistan halkına "serhıldanlarla gerillaya destek olma" çağrısında bulundu. Bu çağrı, zafer yolunda son derece gerekli ve önemli bir çağrıdır. Ancak, burada gerilla savaşının geldiği noktayı küçümsemekten ve bu savaşın Kürdistan halkına verdiği moral üstünlüğü, zafer umudunu akıldan çıkarmadan söylemek gerekir ki çağrının mantığı zafer ulaşma amacı bakımından baş aşağı durmaktadır. Onu baş aşağı kılan şey, serhıldanların gerilla savaşının desteği gibi ele alınmasıdır. Doğrusu tam tersidir, yani gerilla savaşının serhıldanları destekleyen bir mücadele biçimi olarak ele alınmasıdır.

Bunun nedeni açıktır: Sonucu tayin edecek olan mücadele biçimi devrimci halk ayaklanmalarıdır; serhıldanlardır. Batı

Kürdistan, daha farklı koşullara sahip olmakla birlikte, devrimci halk ayaklanmalarının sonuç almada nasıl belirleyici güce sahip olduğunun son örneği oldu. Ama Batı Kürdistan başka yönlerden de yol açıcı bir örnek oldu. Bir yönetim mekanizmasının, Halk Meclislerinin hemen ilan edilip Geçici Devrim Hükümeti gibi çalışmaya başlamaları Kürdistan devriminin şimdi hangi adımları atması gerektiğini göstermesi açısından örnek alınmalıdır.

Kürdistan'da gerilla savaşı belli bir düzeye, "alan hakimiyeti" elde edecek kadar ileri bir düzeye ulaştı. Halk ise, Kürdistan'ın hemen her yerinde ya ayaklanma halindedir ya da ayaklanmaya çok yakın bir noktaya gelmiş durumda. Dış koşullar, özellikle de Batı Kürdistan'ın özgürlüğü Kürdistan halkına büyük bir moral gücü verdi, zafere olan inancını pekiştirdi. Kürdistan halkının artık kendi kendini yönetmek istediği açıkça ilan ediliyor. Bu durumda eksik kalan adım, Öncü devrimci güçlerin en azından Kürdistan'da Geçici Devrim Hükümetini ilan etmeleridir. Şimdi sıra serhıldanlarla birlikte bu adımın atılmasında.

Garp Cephesinde Moraller Sıfır

Birleşik devrim Kürdistan'da tam yol alırken ve Türkiye'de emekçi sınıflar, Aleviler, demokrat kesimler, diğer ezilen güçler sisteme, hükümete, devlete karşı ayaklanma provalarına başlamışken egemen sınıf cephesinde durum nedir? Bu soruya tek cümleyle yanıt vermek gerekirse moraller sıfır diyebiliriz.

Karşı-devrime hizmet eden bir provokasyon olduğu açık olan Antep'teki bombalama olayından sonra, egemen sınıfın tüm "ekabir" takımı tam kadro Antep'e giderek "Ay-Yıldızlı Kravat" takmış vaziyette karşı-devrim cephesine "birlik-beraberlik" çağrısı yaptı ve "gün birlik günüdür, gün bugündür" dedi. Bu egemen bir sınıfın değil, tarihin karanlığına gömülmek üzere olduğunu sezmiş, son

E DOĞRU

bir çabayla kaçınılmaz sondan kurtulmaya çalışanların ruh halidir. “Birlik-beraberlik” bildirisini okuyan hükümetin Bakanı, gizlenemeyen ses tonu ve yüz ifadesiyle teknelci sermaye sınıfının nasıl bir ruh hali içinde olduğunu yansıttı.

Hükümetin/devletin moralini bozan, umutsuzluğa iten gelişmeler Kürdistan’la sınırlı değil. Bunun yanı sıra, hükümetin Suriye, Irak, İran politikaları iflas etmiş; Suriye cephesinde zor duruma düşmüş, Arap dünyasından, güvenilirmez Suudi Hanedanlığı ve Katar Şeyhliği dışında tecrit olmuş, o çok güvendiği, umut bağladığı Mısır ve Tunus gibi ülkelerden bile umduğunu elde edememiştir.

Suriye’de bir savaşa girmek için can atarken bu adımı tek başına atacak cesaret ve güçten yoksun olduğu; Suriye’nin uçak düşürme gibi meydan okumalarına yanıt verecek cesarete sahip olmadığı ortaya çıkmıştır. Ve bu konuda en önemlisi, hükümet, Suriye’de bir savaşın gerekli olduğuna ne emekçi sınıfları ne de başka bir toplumsal gücü ikna edebilmiştir. Suriye’de bir savaşa girme konusunda hükümetin arkasında Suriye’li çapulcular dışında hiçbir toplumsal güç yoktur.

Dimyata pirince gidiyorlardı evdeki bulgurdan olmaya başladılar. Suriye’de avuçlarının içinde olacak bir Sünni Müslüman Kardeşler iktidarı için yola çıktılar, Batı Kürdistan’la karşılaştılar. Batı Kürdistan’a karşı bağırıp çağırdılar, tehditler savurdular; bir şey yapacak güçleri olmadığı ortaya çıktı; şimdilerde sözünü etmiyorlar.

Tek başlarına bir savaşa girme güç ve cesaretinden yoksun oldukları için Antep provokasyonunu Suriye üzerine ya da bir Suriyeliye yıkma yerine UKH üzerine yıkmayı tercih ettiler. Düşürülen uçak olayında da öyle olmadı mı? “Uçağı biz düşürdük” diye açıklama yapan Suriye’ye “yok canım siz düşürmüş olamazsınız” deme noktasına gelmemişler miydi?

Bütün bunların önemi şurada: Tüm gösterişli sözlerine rağmen devlet ve hükümetin son derece güçsüz, bir şeyleri göze almada son derece yeteneksiz, durumu lehine çevirecek güç, olanak, yetenek ve politikalarından yoksun olduğu ortaya çıkmıştır.

Rüzgâr Ektiler Fırtına Kapılarında

Hükümetin ve devletin devrimi önlemek için mezhep çatışmasından medet umduğunu, bundan dolayı mezhep çatışmasını körüklediğini önceki sayılarımızda ortaya koymuştuk. Aradan geçen sürede ortaya çıkan gelişmeler bu saptamamızın ne kadar doğru ve yerinde olduğunu kanıtladı. Hükümet/devlet –bunlar artık bir ve aynı anlama geliyor- Alevilere karşı açık bir kışkırtmaya gitti. Başbakanın açıklamaları ile başlayan bu kışkırtmanın gerçekte devlet/hükümet politikası olduğuna önce Leninistler işaret etti ve emekçi sınıflarla Alevileri uyardı.

Hükümet/devlet politikası, şimdi Alevilerin evlerinin işaretlenmesi, tehdit edilmesi ve Malatya/Sürgü beldesinde olduğu gibi linç girişimlerine dönüşmüş bulunuyor. Ama bundan da tehlikeli girişimler Hatay’da Suriyeli çapulcuların Hatay’da estirdikleri terör havası biçiminde karşımıza çıkıyor. Hükümet/devlet, MİT/Polis koruması altındaki bu çapulcular Hatay halkını, Hatay Alevilerini açıkça tehdit ve taciz ediyor; Suriye’de zafere ulaşmaları durumunda Hatay Alevilerini ne gibi korkunç bir son beklediğini her yerde, uluorta ifade ediyorlar.

Burada konumuz bu çapulcuların ulumaları değil elbette. Hatay halkı, Alevisi, Sünnisi, Hıristiyanı, Ermenisi, Yahudisi, Rumu, Arabı ve Türküyle bu çapulcuları defedecek bilinç, cesaret, kararlılık ve yüreğe sahiptir. Nitekim bir hafta önce Hürriyet gazetesinde çıkan haberde Hatay halkının Suriyeli çapulculara “faturayı bizzat kesmek için sıradan vatandaşın silah-

lanmayı hızlandırdığı” yazıyordu.

Hatay’da özellikle Aleviler ve Ermeniler silahlanmaya hız verirken Türkiye’nin başta İstanbul olmak üzere başka yerlerinde de Aleviler silahlanma ve ayaklanma sürecine girmiş durumdadır. Leninistlerin öncelikle Hatay’da, ama aslında Türkiye’nin her yerinde bu ortamda önlerine koymaları gereken yeni görevler, yeni mücadele biçimleri olmalıdır. Halk düzene, hükümete, devlete karşı, faşistlere karşı silahlanmaya başlamışsa bir Leninistin yapması gereken şey bu sürecin önünde yürümek; halkı bu devrimci yolda cesaretlendirmek, ona örnek oluşturmaktır.

Fırtına teknelci kapitalist düzenin kapısında. Silahlanmaya başlayan ve silahlandığı artık burjuva basın tarafından bile gizlenemeyen bir halkın ruh hali devrimcidir, nitel bir değişimi dayatıyor demektir. Halk kitleleri arasında genelleşen bu devrimci eğilimi, kitlelerin ruh halini görmek ve buna uygun davranmak her Leninistin başlıca görevidir. Bu bir başkaldırı, bir ayaklanma hazırlığıdır ve hangi güç buna hazırlıklı olursa zaferi o kazanacaktır.

Şimdi cesur çıkışlar yapma zamanıdır; Denizleşme zamanıdır. Silahlanmaya başlamış bir halk buna itibar eder; başka şeye değil. Cesur çıkış, en başta devrimci kitle eyleminin önünde yürümek ve devrimci kitle eyleminin önüne çıkan engelleri temizlemek için yaratıcı yöntemler, yeni teknikler kullanmak, o engelleri dağıtmak demektir. Boyun eğmeyen, ileri giden, cesaretle ileri atılan, düşmanı kovalayan bir ruh hali; halkın özlemi işte budur. Aleviler, emekçi sınıflar bu özellikleri, bu ruhu kimde görürlerse oraya yöneleceklerdir.

Her Leninist önümüzdeki sürece bu bilinçle hazırlanmalıdır. Sadece Kürdistan değil, bütün bu topraklar devrime akıyor.□

FAŞİST SALDIRIYA KARŞI KÜRT HALKININ SAFLARINDAYIZ

20 Ağustos günü saat 19.45 sıralarında Antep'in Şehitkamil ilçesinde bulunan Karşıyaka Polis Merkezi önünde bomba yüklü bir araç havaya uçuruldu. Patlamada en az 9 kişi öldü, 64 kadar kişi de yaralandı, olay yerinden geçmekte olan iki otobüs ile bir otomobil de bombanın etkisiyle alev alırken çevredeki binalar zarar gördü.

Patlamanın ardından, bir grup faşist PKK aleyhine sloganlar atarak BDP Şehit Kamil İlçe Binası'na saldırdı, ilçe binası alevler içinde kaldı. Hemen ardından BDP Antep İl Binası'na da bir grup tarafından saldırı düzenlendi. Saldırıda BDP İl binasının camları kırılırken, ilçe binasında büyük hasar meydana geldiği öğrenildi. Ve ard arda BDP'nin Yavuzeli, Nizip, Araban binaları da saldırıya uğradı ve tahrip edildi.

HPG Anakarargah Komutanlığı ise, yaşanan patlamayla herhangi bir ilgilerinin olmadığını açıkladı. HPG, "20 Ağustos günü Antep merkezde bir patlama meydana gelmiştir. Hem devlet yetkilileri hem de Türk basını bu olayı hareketimiz üzerine yıkmaya çalışmaktadır. Bu patlama ile güçlerimizin herhangi bir ilgisi bulunmamaktadır. Kamuoyu ve halkımız da bilmektedir ki güçlerimizin sivillere yönelik bir girişimi olamaz. KCK Yürütme Konseyi'nin yaptığı bayramda çatışmalardan kaçınma çağrısına güçlerimiz uymaktadır. Bayram sürecinde operasyonlardan kaynaklı yaşanan çatışmalar dışında güçlerimizin herhangi bir girişimi de olmamıştır" dedi.

Yaşananlara tepki gösteren İHD Antep şubesi, HDK, EMEP, Mücadele Birliği Platformu ve KESK bileşenleri 24 Ağustos'ta bir açıklama yaparak, kentte hükümet tarafından Kürtlere karşı provokasyon yaratılmak istendiğini, ancak Kürtlerin bu oyunlara gelmediğini söylediler.

Yapılan bu tür saldırıları doğru bulmadıklarını ifade eden İHD Antep Şube Başkanı Müslüm Denizhan, saldırıdan sonra

hükümet ve devlet yetkilileri ve bazı basın yayın kuruluşları tarafından yapılan haberler sonrasında Kürtlere karşı yaratılmak istenen provokasyonlara tepki gösterdi. Provokasyonların bilinçli bir şekilde yapıldığını söyleyen Denizhan, "Kürtlere yapılan saldırıları da kınıyoruz. Biz olay gecesi cenazelerin taşınması ve yaralılara yardım etmek için orada bulduk. Ama bazı gruplar bizi faşist kitleye hedef göstererek bizim oradan çıkmamızı istediler. Biz de oradan mecburi olarak ayrılmak zorunda kaldık. Bu durum da kabul edilemezdir" dedi. BDP'nin de hedef tahtasına konulduğunu ve bu nedenle saldırılara hedef olduğunu aktaran Denizhan, "Antep'te o gece sadece bir patlama meydana gelmedi. BDP il ve ilçe binalarında da patlamalar meydana geldi. Yapılan provokasyonlar sonrasında BDP il ve ilçe binaları taşlanarak ateşe verildi. Biz demokrasi için sokaklara çıktığımız zaman polis bize copla, biber gazı ile saldırırken neden o saldıran gruplara müdahale etmiyor. Üstelik bu gruplar BDP'nin il ve ilçe binalarına karşı saldırı düzenleyerek Kürtlere karşı provokasyon girişiminde bulundular. Bu durum da göz önünde bulundurulmalıdır" diye konuştu.

Mücadele Birliği Platformu Antep Temsilcisi Serkan Yılmaz, meydana gelen patlamanın Ortadoğu'da yaşanan gelişme-

lerden bağımsız olmadığını savunarak, "Özellikle Ortadoğu topraklarında son dönemlerde hızlı gelişmeler görüldü. Bunlardan birisi Batı Kürdistan'da atılan devrim adımlarıydı. Bu adımlarla Kürt Halkı moral üstünlüğünü yakaladı. Ve özellikle Kuzey Kürdistan'da vekiller ile gerillanın buluşması bunları etkileyen bir durumdur. Patlama sonrasında yaratılmak istenen provokasyonlarla Kürt Halkı'nın moral üstünlüğünü düşürmek istediler. Bu provokasyonlar Kürt Halkı'na yapılan saldırıların önünü açma amacı taşıyordu. Bu tür saldırıların Kürt Halkı'na karşı devam ettirilebileceğini düşünüyoruz. Türkiye'deki devrimciler olarak bu tür durumlarda Kürt Halkı'nın yanında olmalıyız ve her türlü faşist saldırıya karşı Kürt halkının saflarındayız" dedi.

KESK Antep Şubeler Platformu adına konuşan Eğitim Sen Antep Şube Başkanı Ömer Faruk Koç, böylesi bir eylemde adresin Antep seçilmesinin kafalarda ayrı bir soru işareti bıraktığını söyleyerek, şöyle devam etti: "Bazı medya gruplarının ve hükümet yetkililerin açıklamalarından sonra hedef haline gelen Kürtlerin kurumlarına saldırıldı. Ve bu saldırı toplumsal barışı zedeleyen bir saldırıdır. Bu tür söylemler Türkiye halkı için sağlıklı değildir. Bu saldırı Ortadoğu'da ki gelişmelerden bağımsız olduğunu düşünmüyoruz. Tabii Kürt sorunundan da bağımsız değildir. Bir an önce sorunun çözümü için çözümün muhatabı ile görüşülerek barış için adım atılmalı. Barışın sağlanması için halklarımıza sağduyulu olmaları için çağrıda bulunuyoruz. Sanki suçlu BDP'ymiş gibi güvenlik önleminde çok teşhir etme amacı taşıyordu. Ve bu şekilde BDP hedef tahtasına kondu."

Patlamanın ardından sermaye cephesi, belli bir plan dahilinde olduğu tartışma götürmez bir şekilde olayı PKK'ye (daha tam ifadeyle "PKK-Suriye ortaklığı"na) yıkmaya çalıştı. Pek çok insan gözaltına alındı, işkenceden geçirildi, tutuklandı. □

BEDAŞ: YAŞASIN SINIF DAYANIŞMASI

24 Ağustos günü eylemlerinin 96. gününde olan BEDAŞ işçileri, her hafta olduğu gibi bu hafta Cuma günü de Galatasaray Lisesi önünden "BEDAŞ'tan Atılan İşçiler Geri Alınsın" diyerek BEDAŞ önüne yürüdüler.

"BEDAŞ İşçisi Yalnız Değildir", "BEDAŞ Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Susma Haykır Taşeron Başkaldır" sloganları ile yürüyen işçileri Ağa Camii önüne geldiklerinde Emeğe Ezgi müzik grubu karşıladı. Çav Bella marşını grup ve işçiler birlikte söylediler.

Yürüyüş güzergahı üzerinde bulunan Kişili mağazasının girişini bir süre bloke eden işçiler, Kişili Fabrikasında işten atılan Didem Sorhun'a selam gönderdiler, "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganı attılar.

İşçilerin bir diğer durağı Taksim Meydanı'nda bulunan THY Bürosu oldu. Enerji Sen Genel Başkanı Kamil Kartal burada yaptığı konuşmada, "İşçi ve emekçilerin düşmanları aynıdır. İşçileri açlık ve işsizlikle terbiye edeceklerini sanıyorlarsa yanılıyorlar. İşçiler birleşerek kazanacaktır. THY işçisinin direnişini selamlıyorum" dedi.

BEDAŞ önünde gelen işçilerden daha önce BEDAŞ'tan 7 kez işten atılan Selami Öğretici, "Şimdi direnişteki arkadaşlarıma destek verdiğim için yeniden işten atılmakla tehdit ediyorlar. 7 kez değil 77 kez de işten atsanız, bu mücadeleden vazgeçmeyeceğim" dedi.

Basına açıklama yapan işçi Mustafa Turna, "Bizler biliyoruz ki var olan her direnişteki işçi yalnızca kendi talepleri için mücadele etmiyor, aynı zamanda işçi sınıfının mücadelesini de yükseltiyor. Ancak bu mücadeleleri zaferle sonuçlandırabilmek ve sonrasında kazanımlarımızı kalıcılaştırabilmek mücadeleleri birleştirmekten geçiyor. BEDAŞ yönetimi, taşeron şirketi ve AKP hükümeti bilmeli ki karşılarında örgütlü enerji işçileri var. Bizler işimizi geri alana dek çadırlar kurmaya, sloganlar atmaya, halaylar çekmeye devam edeceğiz. Bugün 96. gününde olan direnişimizi işimize geri dönene dek sürdüreceğiz" şeklinde konuştu.

Konuşmaların ardından işçileri selamlayan sanatçı Pınar Aydınlar da kısa bir dinleti sundu. İşçiler, Aydınlar'ın söylediği marşlar ve türkülerle halaya durdu. □

ANTEP'TE FAŞİSTLERİN İPLERİ SERBEST BIRAKILDI

Antep'te gerçekleştirilen ve 9 kişinin ölümü onlarcasının da yaralanmasıyla sonuçlanan saldırı sonrasında 20 Ağustos akşamı faşistler şehir merkezinde yolları kapatarak yürüyüşler düzenlediler. BDP'nin il ve ilçe binalarına saldırılar gerçekleşti, il binasının camları ve tabelası atılan taşlarla kırılırken, Şehitkamil ilçe binası yakılmak istendi.

21 Ağustos günü ise BDP İl ve ilçe binaları panzerler ve çevik kuvvet polisleri tarafından yoğun bir abluka altında. Binalara hiç kimsenin girmesine izin verilmedi. Abluka sadece BDP'nin bulunduğu bölgelerde değil Antep'in bütün noktalarında yoğun önlemler alınmış durumda, bir çok noktada kimlik kontrolleri yapılarak ortam terörize ediliyor.

Ayrıca faşist yürüyüşler devam etti. Öğle saatlerinde toplanan faşist grup BDP İl binasının çevresine gelerek yine saldırma girişiminde bulundu. Panzer ve Çevik Kuvvet polisleri bu saldırıyı engelledi. Grup hala ırkçı, faşist sloganlarla Antep'in çeşitli yerlerinde turlar atmaya devam ediyor.

Kürt Halkı Yalnız Değildir

Antep Mücadele Birliği

ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ SELAMLANDI

Kürdistan'ın pek çok yerinde 26 Ağustos günü Güney Batı Kürdistan'a destek olmak için "Özgürlük Yürüyüşünüzü Selamlıyoruz" mitingleri düzenlendi. Cizre, Kızıltepe ve Yüksekova'da düzenlenen mitinglere binlerce kişi katıldı.

Cizre:

Şırnak'ın Cizre İlçesi'nde binlerce kişi, sloganlarla Nur Mahallesi'ndeki miting alanına girdi. DTK Koordinasyon Kurulu Üyesi ve BDP Bitlis Milletvekili Hüsamettin Zenderlioğlu'nun da yer aldığı binlerce kişi, miting alanına iki koldan yürüdü. Alanda toplanan kitleye dağılması çağrısı yapan polis, kitlenin "Öcalan" şeklinde slogan atarak cevap vermesi üzerine, gaz bombaları ile saldırdı. Gençler taş, havai fişek, ses bombaları ve molotoflarla karşılık verdi. Kitlenin büyük direnişiyi karşılayan polis, geri çekildi.

Polislerin saldırısını önlemek için sokak başlarında barikat kuran kadın ve gençlere polisler tekrar gaz bombalarıyla saldırdı. Gençlerin kurduğu barikatlar nedeniyle alana giremeyen polisler, sokak başlarından miting alanı ve çevresine rastgele gaz bombaları attı. Polisin attığı gaz bombaları çevredeki evlerin içerisine de girdi.

Alanda bir araya gelen 10 bini aşkın kişiyi tekrar dağıtmak için polis iki koldan

saldırıya geçti. Binlerce kişi, uzun süren çatışmaların ardından polisleri geri çekilmek zorunda bıraktı. Polislerin geri çekilmesi sırasında silah kullandığı görüldü.

Mitingin en çarpıcı görüntüsü ise Roboski katliamında yaşamını yitirenlerin ailelerinin, kaybettikleri yakınlarının fotoğraflarını taşıması oldu. Aileler, mitingde Roboski adına yazılmış bir ezgiyi gaz bombaları içinde okurken, kitle zafer işaretleri eşliğinde saygı duruşuna geçti. Çatışmaların sürdüğü sırada binlerce kişiye seslenen DTK Koordinasyon Kurulu Üyesi Zenderlioğlu, önemli ve tarihi bir süreçten geçtiklerini belirterek, "Bu süreç çok keskindir. Kürt halkı için başarı ve özgürlük, ırkçılara da korku getiriyor. Bunun için elimizde silah yoktur. Bir saattir polisler silahlarla, gazlarla demokrat halka saldırıyor. Bu demokrasi karşıtlığıdır. Ey Tayyip Erdoğan, bu demokrasi değil, özgürlük değil bu, halka tahammülsüzlüktür. ... Bir yılı aşkın bir süredir, Sayın Öcalan ailesi ve avukatları başta olmak üzere kimseyle görüştürülmüyor. Tecritle Kürt halkını ve iradesini birbirinden ayırmayı amaçlıyorlar. Yalnız şunu iyi bilsinler, öldürseler de, dövseler de, tutuklasalar da, bu halk iradesiyle buluşmak için alanlarda olacak. ... Buradan AKP yandaşı kesimlere sesleniyorum. Aklınızı başınıza alın. Bu süreç Kürt halkının varlık ve yok-

luk sürecidir. Kürt halkı artık uyanmıştır ve hiçbir oyuna gelmeyecektir artık" dedi.

Kitleye müdahalede bulunan polislere de seslenen Zenderlioğlu, "Bu halka saldırmaya hakkınız yoktur. Saldırıları devam ederse bu halk meşru savunma hakkını kullanacaktır" tepkisinde bulundu. Konuşmaların ardından binlerce kişi, saldırıya devam eden polislere yönelerek, uzun süre çatıştı. Mitingin sona ermesiyle birlikte çatışmalar, Nur Mahallesi'nin bütün ara sokaklarına ve ilçenin birçok değişik noktasına taşındı. Çatışmalar esnasında yüzlerce ses bombası ve havai fişeklerle kitle polise karşılık verince, ilçe savaş alanına döndü.

Kızıltepe:

Kızıltepe'de miting akşamüzeri İçişleri Bakanlığı'nın yasak kararına aldırış etmeyen binlerce kişi, polis barikatlarını aşarak miting alanına akın etti.

Yasak nedeniyle sabahın erken saatlerinden itibaren kentin birçok alanı ablukaya alındı. İlçelerden gelen binlerce kişi barikatları aşarak miting yapılacağı Newroz Alanı'na ulaştı. Özgürlük Meydanı'ndan binlerce kişinin katılımıyla Newroz Alanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüşe BDP'li milletvekilleri ve il yöneticileri, belediye başkanları ve binlerce kişi katıldı.

Mitingte konuşan DTK Eş Başkanı Ahmet Türk, Kürt halkının her yerde özgürlük için ayağa kalktığını vurguladı. "Sesiniz Qamişlo'ya, Kobani'ye ulaşıyor. Yüreğimiz onlarıdır ben onların direnişini selamlıyorum, başarılar onlara" sözü alkışlarla karşılanan Türk, Kürt halkı için yeni bir dönemin başladığına dikkat çekti. "Kürt halkı zindan, öldürülme ile mücadele etti. İdris Naim Şahin, mitingi yasakladı; ama siz o yasaklamayı kırarak buraya geldiniz. Kürt halkının birliği ve ittifakıyla biz özgürlüğe ulaşacağız. ... Bizim ve Kürt halkının üzerindeki yük büyüktür. Yıllardır özgürlük mücadelesinde büyük bedeller ödedik bugün halk mücadelesine sahip çıkıyor. AKP hükümetinin oyunlarını iyi görelim ve okuyalım. Antep'te bir

patlama gerçekleşti, 5 dakika içinde bunu 'Kürtler yaptı' dediler. Bu patlamayı biz kınadık. Bununla Türk halkını Kürt halkıyla karşı karşıya getirmeye çalıştılar. Birçok şehirde BDP binalarını yaktılar. Bugün de iyi görün milliyetçi cephe yeniden oluşturuluyor. Bahçeli diyor ki, Hükümet korkmasın ülkücüler onlarla. Biz de diyoruz ki, halkımız bunu görün AKP siyaseti yalandır, Kürtlere karşı zulümdür. Onlar kendilerine dindar, Kürtlere zalimdir. Tüm Kürtler bunu görsün" dedi.

Mitingin Kürt halkını sesiz bırakmak için yasaklandığını belirten Türk, "Hiçbir siyasi partinin mitingleri yasaklanmadı ama bizden korkuyorlar, özgürlük yürüyüşümüzden korkuyorlar, bizi sessiz bırakmak istiyorlar, bütün çalışmalarımızı yasaklamak istiyorlar. Biz bu kirli oyunu bozacağız. Önümüzdeki günler Kürt halkının günleridir. Burada iyi yürürsek bu yüzyıl Kürt halkının yüz yılı olacak. Kürt halkı mücadelesine sahip çıkarsa özgürlüğümüz yakındır. Bugün sokaklarda siren çalıyorlardı halkın mitinge katılması için. Ama halk onlara kulak vermedi, yasaklama, kirli oyunlarla Kürt halkını kandıramadılar artık Kürtler önünü görüyor" dedi.

Türk'ün konuşmasının ardından sanatçı Serhado sahne aldı. Serhado'nun dinletisi ardından kitle Özgürlük Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca sloganlar atıldı, gençler yol güzergahı boyunca bankaları taşladı. Özgürlük Meydanı'na ulaşan binlerce kişi daha sonra sesiz bir şekilde dağıldı. Urfa Caddesi'nde polis dağılan kitleye gaz bombası ile saldırırken, olaylar büyümeden son buldu.

Yüksekova:

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde onbinlerce kişi düzenlenen miting ile Güneybatı Kürdistan Kürtlerinin özgürlük yürüyüşlerini selamladı.

Kadın ve çocukların renkli kıyafetlerle katıldığı ve sarı, kırmızı ve yeşil flamlarla süslenen miting saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasını yapan BDP Hakkari İl Başkanı Rahmi Kurt, İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'in Hakkari merkezine gelişine dikkat çekerek, "Ağzının payını alan İdris Naim Şahin'in 'Kürt sorununu göremiyorum' açıklamasına kar-

şı, işte gelirsün Gever'de görürsün diyoruz" dedi.

Söz alan BDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Hamit Geylani, Kürtlerin Suriye'de ilan ettiği Demokratik Özerkliğe dikkat çekerek, Arap Baharı'nın Kürtlerin baharına dönüştüğünü dile getirdi. Suriye'deki kazanımların mücadele verilmenden elde edilmiş kazanımlar olmadığını altını çizen Geylani, "Yıllardır orada Kürtler kimliksiz yaşadı. Ama verilen özgürlük mücadelesi sonucunda Kürtler özerkliğini kazandı. Kürtlerin dört parçası vardır. Türkiye, İran, Irak, Suriye. Her yerde Kürtlerin bir baharı olacaktır. Yani her bahar Kürtlerin baharıdır" diye konuştu.

Büyük coşku ve zılgıtlar arasında konuşmasına başlayan DTK Eşbaşkanı Aysel Tuğluk ise, "Gever demek direniş demektir, Demokratik Özerklik demektir, Halkına canını feda etmek demektir" diyerek halkı selamladı. PKK lideri Abdullah Öcalan'ın 13 yıldır 'ölüm çukurunda' tutulmasını kınadığını dile getiren Tuğluk, "Milyonlar Sayın Öcalan'ı iradesi olarak kabul etmiştir. Bunun için Kürt sorununun barışçıl, demokratik muhatabı Sayın Öcalan'dır. Kürt sorununu PKK ve Öcalan'ı dışarda bırakarak çözemezsiniz, çözdürmeyiz. İmralı işkence çukuru Kürt halkının mücadelesiyle yıkılacak ve Sayın Öcalan özgürleşecek" diye konuştu.

Şemdinli'de HPG'lilerle kucaklaşmaları sonrası yaşanan tartışmaları hatırlatan

Tuğluk, "Bu gerillalar bu halkın evlatlarıdır. Bu halkın içinden çıktılar. Onlar uzaydan gelmediler. Sizin zulmünüz, faşizan uygulamalarınız, inkar ve imha politikalarınıza karşı dağlara çıktılar. Biz elbetteki onları kucaklayacağız. Biz bu kardeşlerimizle sarılırız, kucaklarız bunu böyle bilsinler. Bizi tehdit edebilirler, bu halk olduğu sürece bu tehditler bize vız gelir" şeklinde konuştu. Burjuva medyanın Şemdinli olaylarını doğru yansıtmadığının altını çizen Tuğluk, şöyle konuştu: "Medya Şemzinan'da gerilla olduğu gerçeğini gizledi. Gerilla orada. Şemzinan Kürt hareketinin geldiği yeni aşamayı gösteriyor. AKP'nin, askerinin, operasyonların yeni adı Şemzinan'dır. Gerillanın hakimiyeti karşısında bu kadar celalleniyorlar. Şemzinan'da dersler çıkarılması gerekiyor. Erdoğan aklını başına alarak Kürtlerle savaştan vazgeçsin. Bu halk bitmeyecektir ve direnişini de artıracaktır. Bu halkın üzerinde artık saltanatınızı sürdüremeyeceksiniz. Bu halk nice diktatörlerin sonunu getirdi, senin de sonunu getirecektir."

Mitingin sona ermesinden sonra binlerce kişi çarşı merkezinde bulunan Oslo Otelini önüne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşü engellemeye çalışan polisler ve gençler arasında çatışma çıktı. Atılan gaz bombası ve tazyikli suya gençler molotof ve taşlarla karşılık verdi. Çatışmalarda ses bombaları da patlarken, olaylar mahallelere yayıldı. Çatışmalar geç saatlere kadar

İŞTE İLERİ DEMOKRASİ!!

İstanbul Kartal ilçesine bağlı Çınardere Mahallesi'nde 25 Alevi yurttaşın evleri işaretilendi. İşaretlerin yanında "Ö" harfi yazıldı. Alevilere yönelik sıklaşan bu tehditlerden sonra,

24 Ağustos günü sabaha karşı Kartal Cemevi'ni kundaklama girişimlerinde bulunuldu. Mahallede yaşayan Aleviler tedirgin bir şekilde bekleyişlerini sürüyor. İşaretlerin kimler tarafından yapıldığı bilinmezken, devlet makamlarından bir inceleme başlatılmış değil.

24 Ağustos günü Pir Sultan Abdal Kültür Derneklerinin çağrısıyla Kartal Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan Alevi köy derneklerine, Mücadele Birliği Platformu, BDSP, BDP, Partizan, ESP gibi bir çok sosyalist yapı destek verdi. Kolej önünden saat 19.00'da Kartal Meydanı'na doğru başlayan yürüyüşte sık sık "Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "AKP'yi Kuramlar Sivas'ı Yakanlar", "Pir Sultan Pirimiz Kızıl Başlık Yolumuz" sloganları atıldı.

Meydana gelindiğinde basına açıklama yapan PSAKD MYK üyesi Atilla Özdemir; "AKP'nin ırkçı gerici ve halk düşmanı politikalarının tetikçileri 2 gün önce Kartal'da Çınardere Mahallesi'nde işbaşındaydı. Yaklaşık 25 kadar Alevi kökenli yurttaşımızın evine ansızın işaretler konulmuştur" dedi. Konuşmasının devamında Özdemir; "Aynı zihniyeti taşıyan tetikçiler bu sabaha karşı da PSAKD Kartal Cemevi'ni kundaklayarak yakma girişiminde bulundular. Cumhurbaşkanı'na Başbakan'a ve İçişleri Bakanı'na soruyoruz. Alevi açılımının ileri demokrasi anlayışımızdaki formatı bu mudur?" dedi.

Basın açıklamadan sonra eylemlerin devam edeceği belirtilecek, eylem sona erdi. □

DEVLET DİNİNİN BASKISINA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Ataşehir Şubesi, Kartal Cemevi'ne yapılan saldırıyı ve Alevilere yönelik baskıları protesto etmek için 1 Mayıs Mahallesi'nde yürüyüş yaptı. Cemevi önünde pankart açılarak başlanan yürüyüş boyunca "Alevi İnanıcı Engellenemez", "AKP Cemevime Dokunma", "AKP İnançımıza Dokunma", "Pir Sultan Pirimiz Kızılbaşlık Yolumuz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "AKP Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atılarak yüründü.

Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapılarak halka yapılan saldırılara karşı sessiz kalmamaları ve yürüyüşe destek verilmesi için çağrı yapıldı. Yürüyüş boyunca çevreden alkışlarla destek verilirken çok sayıda kişi de korteje katıldı.

30 Ağustos İlköğretim Okulu önüne gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ataşehir Şube Başkanı Metin Arslan okudu.

Alevi toplumunun her geçen gün başka bir saldırıyla karşılaştığını, Alevilik inancının bu topraklarda Arap İslam yorumundan çok daha eski olduğunu belirten Arslan "Bizim tarihimizde farklı mezheplere karşı katliam yoktur, ibadethanelere saldırı, ev işaretleme yoktur. Biz insanı severiz yaratandan ötürü" diyerek Alevilerin bu tutumuna karşın Alevilerin evlerinin işaretlendiğini, cemevlerinin kundaklandığını, okullarda zorunlu din derslerinde çocuklara Sünni mezhebinin öğretildiğini ifade etti.

Hükümetin Türkiye'de olduğu gibi Suriye'deki Alevileri de hedef tahtasına koyduğuna dikkat çeken Arslan, ev işaretlemeleriyle, cemevlerini kundaklamayla gözdağı verilmek istendiğini belirterek "Bir kez daha haykırıyoruz: Alevilerin ibadethaneleri Cemevi'dir, inançları, kültürleri farklıdır ve devlet dininin baskısına boyun eğmeyecektir" dedi. □

BÖYLELERİNİ ÇOBAN BİLE YAPMAZLAR

Cumartesi Anneleri, 18 Ağustos günü Galatasaray Meydanı'ndaki 386. buluşmalarında, basın üzerindeki baskılara dikkat çekerek, gazetecileri ve gazete yöneticilerini baskılara boyun eğmemeye ve basın özgürlüğüne sahip çıkmaya çağırdı.

Galatasaray Lisesi önünde oturma eyleminde 1993 yılında gözaltında kaybedilen Hüseyin Taşkaya'nın abisi Şerif Taşkaya, kardeşinin Jitem korucuları ve askerler tarafından gözaltına alındığını, yıllarca arama çabalarına rağmen haber alamadıklarını belirtti. Şerif Taşkaya konuşmasının devamında "Başbakan cevap vermiyorsa kimse cevap veremez. Zaten kendilerinden de beklemiyoruz. Umudumuz yok" dedi.

1995 yılında gözaltına alınıp kaybedilen Seyhan Doğan'ın abisi Kadir Doğan, "Yarın bayram, insanlar sevinçle kutlayacak. Biz neye sevineceğiz. Savaş borazanları atılmasına mı? İşkencecilerin terfi edilmesine mi? Hakikatleri söyleyen gazetecilerin tutuklanmasına mı?" diye sordu ve "Artık yeter karanlık geçmişinizin hesabını verin" diye tepki gösterdi.

terdi.

1995 yılında gözaltına kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanefi Yıldız, İdris Naim Şahin'in biber gazı ile ilgili "zararsız" açıklamasına yönelik, "İnsanların acısıyla alay etmeye devam ediyor. Gaz bombasını bir de onun üzerinde denemek gerek. Bizim köyde onun gibilerini çoban bile yapmazlar" dedi. Anne Yıldız konuşması sonrasında fenalaşarak, yere yığıldı.

Eylemde basın açıklamasını okuyan Mine Nazari, en yakın destekçilerinden Yıldırım Türker'in istifaya zorlanmasının basit bir editoryal anlaşmazlık olmadığını, halkın gerçekleri, öğrenme hakkının sınırlandırılması amacıyla dizayn edildiğini söyledi ve gözaltında kaybedilenlerin akıbetinin açığa çıkartılması, failerin yargılanması için gerçeğin özgür dolaşımına etik ve ilkelerine bağlı gazetecilere ihtiyaçları olduğunu dile getirdi gazetecilere "Baskılara boyun eğmeyin" dedi.

Açıklamadan sonra 387. haftaya görüşülmek üzere eylem sona erdi. □

POLİSİN OLMADIĞI YERDE DOSTLUK KAZANIR!

Adana'da Tedaş işçileri 14 Ağustos'ta eylemlerinin 160. gününde, işe geri dönüş davasını takip eden işçiler, kitle örgütlerinin desteğiyle Adliye binasına bir yürüyüş gerçekleştirmişlerdi. "Taşeron firmanın adresinin tespit edilememesi" yüzünden duruşma 4 Ekim tarihine ertelenmişti.

İşçiler hem bu durumu protesto etmek, hem de geçtiğimiz günlerde arıza servisinde çalışan Halil Akkaş'ın, gerekli önlemlerin alınmaması yüzünden direk üstünde elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirmesine dikkat çekmek için, Tedaş Müdürlüğü çatısına çıktılar.

15 Ağustos günü sabah 08.00'de Tedaş karşısında toplanan işçiler "Hukuksuz İşten Atılmaların, Yasadışı Kesilen Cezaların, Direk Tepelerinde Ölen Arkadaşlarımızın Hesabını Soracağız" pankartı açarak, uzun bir süredir polis bariyerleriyle kapalı olan Tedaş önüne geldiler. Burada bulunan tüm bariyerleri kaldırarak oturma eylemi yapan işçiler, eylem sırasında "Katil Tedaş Katil Dalkır", "Tedaş'ta Direniş Kazanacak", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları attılar.

Bu sırada, Tedaş içerisinde düzenli olarak bulunan güvenlik şube polisleri işçilere müdahale etmek istediler, Enerji-Sen genel başkanı Kamil Kartal darp edildi. İşçilerin başkanlarını sahiplenmesi üzerine polisler tehditler savurarak geri çekilmek zorunda kaldılar.

Saatler 09.00'a gelince işçiler koşarak içeri girdiler ve Tedaş Müdürlüğü çatısına çıktılar. İşçileri engellemek isteyen güvenlik görevlileri ve polisler ile işçiler arasında yumruklaşmalar yaşandı, bu sırada bir işçi omzundan yaralandı. Çatıya çıkmayı başaran işçiler, ellerinde ölen arkadaşlarının fotoğrafı ile "Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartını müdürlük çatısına astılar.

10 dakika sonra işçiler, pankartın asılı kalması şartıyla çatı-

dan indiler. Ancak aşağı indikten sonra pankartı kaldıran güvenlik görevlilerine tepki gösteren işçiler ile güvenlik arasında tekrar arbede yaşandı. Bu durumu protesto eden işçiler hep birlikte Tedaş önündeki yola yatarak, yolu trafiğe kapattılar. "Pankartı size teslim edeceğiz" sözü alan işçiler, yolu açarak Tedaş önündeki oturma eylemlerine devam ettiler.

Saldırıları protesto etmek için akşam saat 17.00'de Tedaş önünde bir basın açıklaması yaptılar.

16 Ağustos günü 08.00'de yeniden Tedaş önüne gelen işçiler, polis bariyerlerinin tekrar kurulduğunu gördüler. Bariyerlerin içine girerek oturmaya başlayan işçiler, diğer arkadaşlarının da eylem yerine gelmesini beklediler. İşçilerin toplanamamış olmasını fırsat bilen polisler, bariyer içinde oturan 2 işçiyi zor kullanarak bariyer dışına sürüklediler, bu saldırı sırasında bir işçi parmaklarından yaralandı. Daha sonra diğer işçilerin de eylem yerine gelmesiyle bütün işçiler bariyer içine

geçerek oturmaya başladılar.

İşçilerle birlikte eylem yerinde bulunan Enerji-Sen genel başkanı Kamil Kartal, kısa bir konuşma yaptı. Kartal, "Biz burada en doğal yasal hakkımızı kullanıyoruz. Ancak polisler bu davranışlarıyla bizi marjinalize etmeye çalışıyorlar. Buradan bir kez daha Adana emniyetini uyarıyoruz. Sizin yaptığımız yasal değil. Daha önce de bizlere kaldırırda oturduğumuz için saldırıp gözaltına aldılar ve para cezası kestiler. Tüm kesilen para cezalarını bizler mahkemeye taşıdık ve mahkeme bizleri haklı bulup cezaları iptal etti. Elimizde mahkeme kararı var ve bizlerin kaldırırda yayaların geçişini engellemek kaydıyla kaldırırda oturabileceğimizi belirten karar vardır. Şimdi polis ister şiddet, gözaltı, işkence uygulasin bizler buradan tüm haklarımızı almadan gitmeyeceğiz" dedi.

Ardından işçiler "Tedaş'da Direniş Kazanacak" sloganlarıyla barikatın içine girerek oturmaya başladılar.

Saat 10.00'da ise işçiler bir futbol topu getirerek barikatlar içinde kendi aralarında maç yaparak barikatları protesto ettiler. Maça başlamadan önce basın aracılığı ile polislere maç teklifi yapan işçiler, "gelin birlikte maç yapalım, eğer biz kaybedersek eski yerimize yani yolun karşısına geçeceğiz ancak siz kaybederseniz barikatlarınızı alıp gideceksiniz" dediler. Kendilerine "Emekspor" adını da koyan işçilerin bu teklifine polislerin sessiz kalmasının ardından işçiler maçı kendi aralarında yaptılar. Adana sıcaklığında, güneşte yarım saat süren maç berabere bitti. İşçiler maçın berabere bitmesini şu sözlerle dile getirdiler: "polisin olmadığı yerde dostluk kazanır".

Maçın ardından işçiler eylemlerine kaldıkları yerden devam ettiler.

Mücadele Birliği/ Adana

DHL'DE SENDİKA DÜŞMANLIĞINA GEÇİT YOK!

DHL Lojistik işçileri Gebze ve Esenyurt depolarında çalışırken işten atıldılar. DHL Lojistik'te sendikal örgütlenme çalışması yapan TÜMTİS sendikası, 14 Ağustos günü DHL'in sendika düşmanı tavrını protesto etmek için bir basın açıklaması düzenledi. DHL Lojistik Esenyurt 2 Nolu Depo önünde yapılan basın açıklamasını TÜMTİS İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Ersin Türkmen okudu.

DHL'de başlayan sendikal çalışmalar sonrasında DHL patronlarının baskıcı ve sendika düşmanı bir tavır alarak işçileri işten atma sürecini aktaran Türkmen, halen çalışmakta olan işçilere de baskı yapılmaya devam edildiğini belirtti. DHL yetkililerinin işçilerin sendikadan istifa etmeleri durumunda yüzde 15-20 zam alacakları söylenerek işçileri satın almaya çalıştıklarını söyledi. DHL yönetiminin bu tür baskılarla sonuç alamadığını belirten Türkmen, bir yılı aşkın süredir devam eden örgütlenme süreci boyunca, sendikaya üye olan 28 işçinin işten atıldığını hatırlattı.

DHL'deki sendikal örgütlülüğe yönelik baskılara ve sömürü koşullarına karşı koyan işçilerin 59 gündür eylemde olduğunu belirten Türkmen, DHL patronunun Esenyurt, Kocaeli, Gebze'de çalışan işçileri şirket merkezinin bulunduğu Beykoz'a götürüp burada ikna odalarına aldığını, işçileri baskı ve tehditlerle notere götürdüğünü ve istifa ettirdiğini söyledi. Türkmen "İşveren öylesine bir baskı uyguluyor ki; istifa ettirilen işçilerden bir kısmı sendika üyesi bile değil. Üstelik istifa masraflarını da işveren karşılıyor" dedi.

Sendika olarak DHL yönetiminin işçi düşmanı tavırlarına sessiz kalmayacaklarını söyleyen Türkmen, açıklık sınırının çok altında bir ücretle, her tür güvenceden yoksun ve yasal çalışma sürelerinin çok üzerinde işçi çalıştırılmasına karşı, işçilerin sendikalaşma mücadelesinin önderliğini yapmaya, bu onurlu mücadeleyi kazanana kadar direnme-

ye devam edeceklerini vurguladı. Verdikleri mücadelede yalnız olmadıklarını da aktaran Türkmen uluslararası sendika federasyonları ITF, ETF, UNİ ile birlikte mücadele yürüttüklerini söyledi.

Bu mücadelenin asli unsurları kendileri olmakla birlikte, milyonlarca ITF, ETF ve UNİ üyesinin de kendilerine deste olduklarını ve şimdiden uluslararası bir kampanyanın başlatılmış olduğunu belirten Türkmen, bu dayanışma eylemlerinin giderek üretimi de etkileyen eylemler olacağını altını çizdi.

Hiçbir baskının mücadelelerini engellemeyeceğini sözlerine ekleyen Türkmen açıklamasının devamında "İşveren sendikal nedenlerle çıkarılan işçileri işbaşı yaptırana, sendika hakkına saygı göstererek işçiler üzerindeki baskıyı sonlandırana, DHL'de toplu sözleşme imzalanana kadar mücadelemiz devam edecektir. Ayrıca işverenin eşit işlem borcuna aykırı bir davranışla istifa eden işçilerin ücretlerini arttırarak sendika üyesi işçileri daha düşük bir ücretle çalıştırması-

na da müsaade etmeyeceğiz. Anayasaya, Sendikalar Kanununa ve İş Kanununa aykırı bir biçimde işçiler arasında sendikal nedenle ayrımcılık yapılması halinde yasal yollara başvuracağımızı buradan ilan ediyoruz" dedi.

Türkmen tüm sendikaları, emek örgütlerini, meslek odalarını, emekten yana kurum ve kişileri DHL işçilerinin onurlu mücadelesi ile dayanışma içinde olmaya, destek vermeye çağırarak konuşmasını sonlandırdı.

THY işçilerinden Deniz Eralp da söz alarak "THY direnişçilerinden selam getirdim. Haklı mücadelelerinde DHL işçisinin yanındayız. Birleşe birleşe kazanacağız" dedi.

Yapılan basın açıklamasına, sendika yöneticileri, Mücadele Birliği Platformu, Didem Sorhun, BDP, BDSP ve HDK katıldı. Basın açıklamasının ardından bir süre sloganlar atılarak halaylar çekildi. DHL patronu bir süre işçilerle sohbet eden kalabalık dağılıncaya kadar çalışan işçilere çıkış yaptırmadı.

İşçilerin eylemlerinin 71. gününde ise uluslararası sendika federasyonlarından destek geldi. 154 ülkede örgütlü, 4,5 milyon üyeli ITF ve 150 ülkede 20 milyon işçiyi temsil eden UNİ federasyonlarının temsilcileri Alen Clifford, Cornelia Broos ve Dee Sullivan tarafından gerçekleştirilen ziyarete 87 gündür eylemde olan Hava-İş Sendikası üyelerinin yanı sıra çok sayıda sendika yöneticisi katıldı.

71 günden bu yana süren eyleme imza kampanyası ile başlayan uluslararası destek, bu gün gerçekleştirilen ziyaret ile ivme kazanmaya başladı.

İşçilere destek vermek için gerçekleştirilen destek ziyareti sırasında yapılan basın açıklamasında ilk olarak konuşan ITF küresel örgütlenme koordinatör asistanı Alen Clifford: "İki günden bu yana işçilerle ve sendika yöneticileri ile temaslar gerçekleştiriyoruz. Öğrendiklerimiz, işçilerin sendi-

kal nedenle çıkarıldığını kesin olarak doğrulamaktadır. 154 ülkede örgütlü bir federasyon olarak DHL'deki sendikalaşma mücadelesi başarıya ulaşırsa, işten çıkarılan işçiler işbaşı yapana kadar bu mücadeleyi desteklemekte, dayanışma içinde olmakta kararlıyız” dedi. Sonra söz alan UNI Avrupa Posta ve Lojistik Politikalar Uzmanı Cornelia Broos: “Avrupa Birliği ülkelerinde sendika hakkına saygı gösteren DHL'nin Türkiye'de sendika hakkına karşı düşmanca bir tutum içerisinde olmasını kınıyoruz. TÜMTİS sendikasının ve üyelerinin mücadelesini bütün gücümüzle destekleyeceğiz. Dayanışmaya devam edeceğiz” dedi.

Söz alan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk: “DHL işvereni işçilerin sendikamıza üye olmasını engellemek, üyeleri ise istifa ettirmek için her tür yolu kullanmaktan, hile, rüşvet, baskı, tehdit ve işten çıkarmaya kadar her tür yöntemi kullanmaktan geri kalmıyor.

Sendika üyesi çalışanlar üzerinde her türlü istifa baskısını uygulayan DHL işvereni, sendikamızdan istifa etmeyi reddeden 20 üyemizi performans düşüklüğü bahanesiyle işten çıkardı. İşten çıkarılan işçiler 71 gündür iş yerleri önünde yapılan haksız uygulamalara karşı direnmeye devam ediyor. (...)

DHL'nin takındığı bu işçi ve sendika karşıtı tutum, hem kendi kurumsal sorumluluk ilkelerine hem imzacısı olduğu Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesine hem de Türkiye yasalarına aykırıdır. Ancak DHL'nin sendikal hak ve özgürlüklere karşı bu düşmanca tutumuna sessiz kalma- yacağız. (...)

Nitekim 154 ülkede 4,5 milyon işçiyi temsil eden Uluslararası Taşıma İşçileri Federasyonu - ITF ve 150 ülkede 20 milyon hizmet sektörü işçisinin temsilcisi olan UNI tarafından başlatılmış olan imza kampanyası ile bütün dünyada milyonlarca sınıf kardeşimizin desteğini almış bulunuyoruz. DHL işvereni bu düşmanca tutumundan vazgeçmediği taktirde, bu gün uluslararası destek ziyaretleri ile başlayan dayanışma eylemleri giderek yaygınlaşacak ve milyonlarca emekçinin yürüttüğü bir teşhir kampanyasına dönüşecektir.

Bugün burada bizimle birlikte olan ITF küresel örgütlenme koordinatör asistanı Alen Clifford, ITF basın uzmanı Dee Sullivan ve UNI Avrupa posta ve lojistik politikalar uzmanı Cornelia Broos'a da gücümüze güç, sesimize ses kattıkları, Avrupalı emekçilerin dayanışma mesajlarını bize ilettikleri için teşekkür ediyoruz. Bu uluslararası dayanışma, UPS'de olduğu gibi DHL'de de kazanan dayanışma ve uluslararası işçi hareketi olacaktır.

Uluslararası dayanışma için Cornelia, Alen ve Dee başta olmak üzere bugün burada bulunan herkese destekleri için teşekkür ediyoruz” dedi. □

AFRIKALI MADEN İŞÇİLERİNE DESTEK!

G. Afrika'da platin maden işçilerinin katledilmeleri, 18 Ağustos günü Güney Afrika konsolosluğu önünde Dev Sağlık İş, Enerji Sen gibi sendikaların katılımıyla protesto edildi. Eylemde işçiler “Yaşasın Enternasyonal Dayanışma”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması” sloganları atıldı.

Eylemde Dev Sağlık İş Başkanı Arzu Çerkezoğlu bir konuşma yaptı. Çerkezoğlu konuşmasında

“Geçen hafta üç bin kişinin çalıştığı madende güvenlik güçleri ile madenciler arasında çıkan olaylarda sekiz işçi ve iki polis hayatını kaybetmişti. Maden patronları geçen Cuma gününden bu yana maaşlarının artırılması için grevin yasal olmadığını ve derhal işe başlamayan bütün işçilerin işten atılacağını duyurdu. ... Grevdeki işçilere müdahale eden polis işçilerin üzerine 2 dakika boyunca otomatik silahlarla mermi yağdırdı. Bir açıklama yapan Cumhurbaşkanı Jacob Zuma suçu işçilere yıkarak, ‘kolluk kuvvetlerini durumu kontrol altına almaları ve şiddete yol açanlara adalet önüne çıkarmaları’ için görevlendirdiği söylendi” dedi.

Dev Sağlık İş Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun konuşmasından sonra konsolosluğun önüne yürünerek siyah bir çelenk ve katledilen işçiler için karanfiller bırakılmasıyla eylem sona erdi. Güney Afrikalı Maden işçileri ise katliama rağmen greve devam ediyorlar. □

MÜCADELEMİZ SÜRECEK

13 Ağustos günü Çağaloğlu Aile ve Sosyal Politikalar Müdürlüğü binası önünde bir araya gelen Dev Sağlık İş üyesi işçiler “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Sendikalı Kadın İşçilere Tahammülü Yok, İşten Çıkarmalar Durdurulsun” pankartı ile eylem yaptılar. “Taşeron'a Teslim Olmayacağız”, “SHÇEK İşçine Sahip Çık” sloganları atılan eyleme Mücadele Birliği de destek verdi.

Dev Sağlık İş Sendikası üyesi emekçiler SHÇEK (Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu) altında bir çok taşeron firmanın olduğunu Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı altında çalışmalarını yürüten SHÇEK'te çalışan işçilerin sendikalı olduktan sonra, özellikle kadın emekçilerin haklarının gasp edildiğini ve işten çıkarmaların olduğunu belirttiler.

Esenyurt Bakım ve Rehabilitasyon Merkezi'nde üç yıldır bakım elemanı olarak çalışan Serpil Uçak, sendikalı olduktan sonra yönetim tarafından önce birimler arasında sürekli yeri değiştirilerek, süt izni kullanmasının engellenmeye çalışıldığını ve baskı gördüğünü sonrasında ise yeni ihale bahane edilerek hiç bir gerekçe gösterilmeden işten çıkarıldığını söyledi.

Bu haksız ve hukuksuz işten çıkarmayı kabul etmediklerini vurgulayan Uçak, “Sendikamız Dev Sağlık-İş ile birlikte hukuksal ve fiili tüm meşru mücadele yollarını kullanacağız. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin'i, Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğünü bakanlık müfettişlerinin tespit ettiği kadro hakkımızı tanımaya, en temel insan haklarında biri olan çalışma hakkımıza saygıya ve bu işten çıkarmalarla yaptıkları hukuksuzluğu ortadan kaldırmaya çağırıyoruz” dedi.

Basın açıklaması, mücadelelerini sürdüreceklerinin vurgulanmasından sonra sona erdi. □

ANTAKYA'DA COŞKULU PİKNIK

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi olarak çalışmalarımızın dördüncü yılında gelenekselleştirmiş olduğumuz yaz pikniğinin üçüncüsünü 19 Ağustos'ta gerçekleştirdik. Birkaç haftadır hazırlık yaptığımız piknik güzel ve coşkulu geçti.

2 Temmuz'da gerçekleştirdiğimiz 'Sivas 93' etkinliğinin ardından orada tanıştığımız insanlarla ve kurduğumuz dostluklarla sıcak bir ortam yarattık. Amacımız Suriye'de yaşanan iç savaşın Hatay'a yansıdığı bu sert süreçte bir arada olabilmektir.

Sabah saat 10.00 gibi piknik alanı olan Bahçeköy'e doğru araçlarımız hareket etti. Piknik alanına vardığımız andan itibaren program akışı sağlandı. Masalar kuruldu yemekler organize edildi ve sahnemiz hazırlandı. Tüm bunlar kolektif bir şekilde gerçekleşti. Uzunca bir sofraya oturuldu, sıcacık sohbetler eşliğinde yemeğimizi yedik. Yemeğin ardından program için hazırlıklar tamamlandı ve program başlatıldı. Sunucu arkadaşımız toplanma amacımızdan bahsettikten sonra bir ardıc kuşunun öyküsünü bizlerle paylaşmak üzere şiir grubumuzu sahneye davet etti.

"Yani demek istiyoruz ki doğmuşuz da büyümüşüz taa buralara kadar"

Yani diyoruz ki daha da yürüyeceğiz, koşmayı burada öğreneceğiz.

Nakış nakış geleceği öreceğiz, gideceğiz o evin kapısına 'günaydın' diyeceğiz

Kapıdaki tokmağa uzanacak ellerimiz MERHABA

MERHABA diye seslenecek tokmak açılacak kapı ardına dek'

Türküler eşliğinde şiir dinletimizi sonlandırdık. Daha sonra

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

Düş Sanat Tiyatro Topluluğu ve Paradigma Tiyatro Topluluğu yakında sahneleyecekleri Pir Sultan Abdal oyunundan padişahların, senetçilerin, faizcilerin yani sermaye sahiplerinin bireyleri birer birer yok edebileceğini, ancak örgütlenmiş bir halkın önünde hiçbir gücün duramayacağını anlatan kısa bir kesit sundular bizlere. Program bu şekilde sürerken piknik alanında bulunan diğer insanların da aramıza katılmasıyla daha da kalabalıklaştık.

Sunucu arkadaşımız içinde bulunduğumuz süreci yansıtacak bir şiiri seslendirdikten sonra Mücadele Birliği'nden bir yoldaşımız bulunduğumuz süreç üzerine konuşma yaptı. Konuşmasında varolan savaşın emperyalist-kapitalist paylaşım savaşı olduğunun altını çizdi. Bu savaşın bir mezhep çatışması olarak yansıtıldığını ve

halkların birbirine düşürülmesinin amaçlandığını söyledi. Ve bunlara karşı ancak birlikte bir savaşım verirse zafere ulaşabileceğimizi söyleyerek konuşmasını sonlandırdı.

Programa gitar öğrencilerimizin bizlere hazırlamış oldukları bir sürprizle devam ettik. Emeğe Ezginin Adım Deniz marşını koro halinde söyleyen minikler pikniğe çok güzel bir renk kattı. Marşımızın 7'den 70'e dillerde dolaştığının bu göstergesi bizleri çok mutlu etti. Küçük dostlarımız yerini müzik grubuna bıraktı. Arapça ve Türkçe söylenen türküler ve marşlar bizleri coşturdu. Grubumuz dinletiyi halaylar eşliğinde sonlandırdı.

Sıcak havalar ve sıcak sohbetlerin sonunda çaylarımızı yudumlarken herkesin gözünden tatlı bir yorgunluk gözlemleniyordu. Bu durum ayrılırken de devam etti. Böylece 4. yaz pikniğininde görüşmek umudu kaldı hepimizde..

KADINLAR BİREYDİR, ERKEĞİN TAMAMLAYICISI DEĞİL!

Tunus'ta hükümetteki islamcıların hazırlamakta olduğu anayasaya "Kadınlar erkeklerin tamamlayıcısıdır" diye bir ifadenin önerilmesi kadınları sokağa döktü. 23 Ağustos günü kadınlar, tekeşlilik, resmi nikâh gibi haklarını kaybetmekten endişe duyuyor.

"Arap Baharı'nın fitilinin ateşlendiği Tunus'ta bu kez kadınların ayaklanması yaşanıyor. Bin Ali'nin 23 yıllık iktidarının ardından yapılan seçimlerde iktidara gelen Ennahda Partisi'nin cinsiyet eşitsizliği yaratan maddeleri yeni anayasaya koymaya kalkışması üzerine binlerce kadın önceki akşam başkent Tunus'ta bir protesto gösterisi düzenledi. Yaklaşık 30 bin kadının katıldığı gösteride, yeni anayasa taslağında yer alan "Kadınlar erkeklerin tamamlayıcısıdır" ifadesinin çıkartılması istendi.

Tunus'ta 1956 yılında kabul edilen Kişisel Statü Yasası, çokeşliliği yasaklamış, resmi nikâh şartı getirmiş, bu sayede söz konusu ülke, en modern Arap ülkelerinden biri haline gelmişti. Ancak yeni düzenlemeyle kadın-erkek eşitliğinin tehlikeye gireceği, eski yasayla kabul edilen pek çok hakkın tehlikeye uğrayabileceği korkusu var.

Tunus baharının yeşermeye başladığı yer olarak bilinen Sidi Bouzid kentinde de gösteriler vardı. Sendikaların genel grev çağrısına büyük ölçüde uyan kent halkı, protesto gösterileri düzenleyip iktidardaki Ennahda Partisini hedef aldı ve "Halk Rejiminin Düşmesini İstiyor" yazan pankartlar açtı. Zaman zaman sertleşen gösteride, bazı dükkanların vitrinleri kırıldı, El Cezire Televizyonu ekibi tartaklandı. □

“ ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜNÜ SELAMLİYORUZ ”

23. YILIMIZDA ZAFERE YÜRÜYÜRÜZ

22 mücadele yılını geride bırakan proletaryanın devrimci sınıf partisi TKEP/Leninist, 23. mücadele yılına burjuva sınıf egemenliğinin sarsılmaya başladığı, tekelci sermaye sınıfının Kürdistan'da iktidarı yitirdiği, emekçi sınıflar başta olmak üzere ezilen kitlelerin tümünü ayaklanma ruhunun sardığı koşullarda giriyor.

Türkiye ve Kürdistan'da bir devrim yaşıyor! Devrim Kürdistan'da daha belirgin, daha ilerde, daha somut olmakla birlikte Türkiye'de de toplumun ezilen, sömürülen, devletin baskı, zulüm ve terörü altında bulunan tüm kesimleri devlete, hükümete, düzene karşı ayaklanmacı bir ruh hali taşıyor. Bu ayaklanmacı ruh hali, her yerde kendini belli ediyor.

Buna karşılık egemen sınıf, tekelci sermaye sınıfı morali bozuk, günü değil saati kurtarmaya çalışan bir durumda. Devlet ve hükümetin bütün politikaları iflas etmiş, devrimi bastırmak için attıkları her adım devrim sürecini hızlandıran bir etkiye yol açıyor, her yeni politika halk kitlelerini daha çok ayaklanmaya itiyor, dış politika tam bir iflas yaşıyor. Son iki yılın dış politikasının en önemli meyvesi, Türkiye'nin etrafı, hepsi de kendisiyle savaşmaya hazır "düşman" devletlerle çevrili bir ülke haline dönüşmesi oldu.

Devrimci sınıf partisi TKEP/Leninist, 23. mücadele yılına işte bu koşullarda, politikalarının ete-kemiğe büründüğü, devrimin somut bir hal almaya başladığı koşullarda giriyor. Partiyi güçlü, yenilmez kılan onun devrimci politikalarının yaşamda bulduğu işte bu karşılıktır. Partinin günden güne büyümesinin, güç kazanmasının, daha geniş kitleleri etkilemesinin temelinde işte bu gerçek yatıyor.

Devrim geliştikçe, somut biçimlere büründükçe TKEP/Leninist de güçleniyor, kitleler içine nüfuz ediyor, kitle bağları sağlamlaşıyor, işçi sınıfı, diğer emekçi sınıflar ve Kürt halkı arasında sağlam kökler sağıyor.

İşçiler, Kürt Halkı, Gençler

Sizi ezen, sömüren, yaşamdan kovan, yaşamı size zehir eden bu düzenden kurtulabileceğimiz yeni bir sürece, yeni bir aşamaya gelmiş bulunuyoruz. Kürt halkı sömürücü düzenin, ilhakçı devletin Kürdistan topraklarında varlığına son vermek üzere güçlü biçimde ayağa kalkmış durumda.

Aleviler, yüzyıllardır uğradıkları aşağılamaya, hakarete, katliamlara son vermek; dinci faşistlerden, onların düzeninden ve devletinden kurtulmak için ayağa kalkmaya başladılar. Artık hiçbir güç onları eski ezilmiş, hakarete, aşağılamaya boyun eğen bir konuma getiremez. Ayağa kalkanlar hedeflerine ulaşmadan geri çekilmeyecekler.

Türkiye işçi sınıfı, Antep'te örneğini gördüğümüz gibi, patlamaya hazır bir barut fıçısına, tutuşmaya hazır bir bozluca dönüşmüş durumda. İşçiler, kölece yaşam koşullarına, sefalet ücretine, bunların kaynağı olan düzene, politik iktidara karşı harekete geçiyorlar.

TKEP/Leninist, devrimci sınıf partisi olarak, işçi sınıfına, Kürt halkına, gençliğe bu düzenden kurtulmanın yolu olarak isyan, ayaklanma ve devrim yolunu gösteriyor. Politik iktidar bir devrimle ele geçirilmeden ne Kürt halkının özgürlüğü, ne kölece yaşam koşullarından, ne Aleviler olsun, Ermeniler olsun, başka inanca mensup topluluklar olsun inanç baskısından, aşağılanmaktan, tehcir ve katliamlardan kurtulabilir-

ler. Çünkü tüm bunların kaynağı tek elci kapitalist düzendir, tek elci sermaye sınıfıdır; bunların politik zor araçları olan devlettir, hükümettir, bunların toplumsal tabanı olan dinci/faşist gericilerdir.

Tüm bunlardan kurtulmanın, demokratik özlemlerimizi gerçekleştirmenin, devrimci demokrasiye ulaşmanın yolu bir devrimle politik iktidarı; yani gücü ele geçirmektir. Şimdi bu büyük hedefe, bu büyük amaca en yakın olduğumuz noktada bulunuyoruz. Bu nedenle, devrim ve iktidar hedefinin önüne başka bir amaç, başka hiçbir hedef koymayalım, koyulmasına izin vermeyelim, koyanlara prim vermeyelim!

Bu büyük amaca ulaşmanın tek güvencesi, tek yolu TKEP/Leninist bayrağı altında toplanmak, onun önderliğinde hareket etmektir. Çünkü bu büyük hedefi, bu büyük amacı güncel olarak önüne koyan tek parti, tek siyasal güç devrimci komünist parti TKEP/Leninist'tir.

TKEP/Leninist, devrimin bütün toplumsal güçlerini bu büyük amaca ulaşmak için, kendi bayrağı altında toplanmaya çağırıyor.

Zafer, devrimci yoldan yürüyenlerin, devrimci hedeflere sahip olanların olacaktır! Şimdi zafere doğru yürümenin zamanıdır!